

СТАРТ

ИЛЮСТРОВАН
СПОРТЕН
СЕДМИЧНИК

Брой 6 • 13 юли 1971 • 25 страници

Издание на ЦС на БСФС



СПОРТ
НАТА
МЛА
ДОСТ
ПО ПЪТЯ
КЪМ
МАЙСТОР
СТВОТО

В ЕВРОПЕЙСКИТЕ КЛУБНИ ТУРНИРИ

Съперници от близо и далече...

ТЕНИСЪТ
СПОРТ ЗА ВСИЧКИ



МАЙСТОРСТВО
И БИЗНЕС



Един от големите български надежди на български спорт — световният и европейски шампион в първа тежка категория Александър Франчев. За него разказва Димитър на стр. 3.

Гостоприемна ли е представителната база



ТОВА СЕ СЛУЧИ...

готовността си за труд и на на СССР.

ПРЕДИ 12 ГОДИНИ на товно студентско първенство шахмат българските студенти за първо място с победа — 40,5 т., прирете на СССР — 39 т., УССР — 37,5, Румъния — 36, ГДР — 31, хословакия — 31. Този успевоуван от студентите-шах Н. Пъдевски, Г. Трингов, Л. Ил. Димитров и Н. Радциална награда като на представил се състезател Г. Трингов.

ПРЕДИ 12 ГОДИНИ Пмът на Народното събрание указ за награждаване БСФС с орден „Георгиев“.

ПРЕДИ 10 ГОДИНИ на тическата среща България, завършила с победата — 115:99 — и със загубите — 49:69, — икейната ска атлетка Йоланда Багви своя последен световен на скок височина на с Левски — 191 см, — и ден диешен остава не Любопитно е, че през 1 в България Балаш за пстана рекордьорка на постижение 150 см.

ПРЕДИ ДЕСЕТ ГОДИИ щите състезания България 18-годишната тога Йоргова за първи път хвърли границата от 6 постигна на скок дължина Този рекорд за девой добрен едва миналата Иванка Венкова — 6,13

НА СНИМКАТА: Йола по време на рекордния 191 см в София.

НЕКА И ПОМОГНАТ КВАРТАЛНИТЕ ПЛОЩАДКИ

ОБЩОТО ЖЕЛАНИЕ ДА БЪДЕ ОБЩА ГРИЖА!

ФИЗКУЛТУРА ПРИ КУЛТУРНИ УСЛОВИЯ

„Да спортуваме, но къде?“ е най-честият въпрос, щом стане дума за проблемите на масовата физкултура и спорта в столицата. От една страна, и на децата е ясно, че материалната спортна база не достига (и те на свой гръб изпитват това ежедневно). Същевременно нерядко виждаме добре поддържани и примамливо очертани писти и игрища да стоят празни. Значи, отговорът е не само „Няма къде“, но и „Няма как“. А че има как, показва проверката на нашите сътрудници, които в продължение на една седмица обхождат терените на шестте дружествени стадиона в София и с бележки и фотоапарат запечатаха впечатленията си от използването на наличната материална база за масова работа сред софийските работници, служители и учещи се и от достъпа на съветите за физкултура и спорт в предприятията и учрежденията до нея. Ето

болния корт. На другите обекти на комплекса няма хора.

СТАДИОН „РАКОВСКИ“, сряда: 7 ч. — комплексът е предоставен на служителите от системата на МВР. 18 ч. — срещи от първенствата на „Левски-Спартак“ по футбол (на кортовия терен) — ДИП „Леда“ — „Енергопроект“, волейбол — „Густи“ — школа „Г. Димитров“, баскетбол — за първенството на ГСПС.

СТАДИОН „ЛЕВСКИ“ (КВ. ПОДУЯНЕ), четвъртък: 7 ч. — само 3—4 души на лекоатлетическата писта. 18 ч. — кварталци играят футбол пред главния вход на стадиона.

СТАДИОН „НАРОДНА АРМИЯ“, петък: 7 ч. — занимания на военнослужещи от софийския гарнизон. 18 ч. — състезания от дружествените първенства по волейбол и баскетбол.



кратката стенограма на видяното в подходящите за спортуване часове.

СТАДИОН „СЛАВИЯ“, понеделник: 7 ч. — под ръководството на методист от „ЖСК-Славия“ 4—5 души на пистата бягат за здраве. Още толкова служители от близкия ВВМИ самоинициативно играят баскетбол. 18 ч. — волейболен мач за районно първенство между училището за трудови офицери и НИИКФ. На „черното“ футболно игрище за първентството на Профсъюза на строителните работници играят отборите на „Заводски строежи“ и „Пътпроект“. А на още по-черното (и по-малко) игрище в съседство ритат топка младежи от квартала. На съблекални и душеве въобще не се и надяват.

КОМПЛЕКС „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“, вторник: 7 ч. — служителите на ЦСКА „Септ. знаме“ играят футбол на хандбалните игрища. Пистата и другите площадки са празни. 18 ч. — „сборна“ група от десетина служители на близките институти идват да „похвърлят“ на баскет

СТАДИОН „СЕПТЕМВРИ“, събота: 7 ч. — противопожарната охрана „тренира“ на черното футболно поле. 18 ч. — никой никъде нищо не играе.

НЕДЕЛЯ — ден за почивка, ден и за спорт, но...

Стадион „Левски“ (кв. Подуяне) в 9 ч. е заключен. На игрището пред него 20 души от квартала играят футбол. Прекъсват за малко, за да кажат: „Не ни пускат в стадиона. Дори чешмата отвън е спряна“; един час по-късно на стадион „Народна армия“ други двадесетина души прескачат оградата на тренировъчното футболно игрище. На въпроса, каква група са, отговарят в хор: „Организирана!“ Жителите на „Иван Асен“ К. Василев, майстор в телевизията, техникът от „Водпроект“ И. Ватев, д-р И. Петров и другарите им често се събират да поиграят футбол, още по-често ги пъдят от колодрума и те идват тук, за да поритат, докато ги изгонят...; на тревистия терен на стадион „Славия“ в 11 ч. започва финалният футболен мач за купата на

- 1 Футбол може да се играе и извън стадиона. Но поне чешмата да тече...
- 2 Такова прекрасно съоръжение като стадион „Славия“ не бива никога да пусне...
- 3 Трима души не стигат дори за една „игричка“.

Министерството на транспорта. Всички останали обекти на комплекса пустеят.

Непосредствените впечатления и разговорите с управителите на комплексите недовъдмислено показват не използваните докрай възможности и някои причини за това: заявките са концентрирани главно между 16 и 19 ч. и е нужна максимална гъвкавост и съгласуваност при изработва

нето на графичите, крайно недостатъчни са съблекалните и баните — стига да има тренировка който и да е представителен отбор и „гостите“ да не могат да вземат дори един душ и т. н. Но главното си остава настоячивата работа на заинтересованите организации за организирането на хората, за довеждането им на стадиона. На тази тема бяха разгворите със заведващите организационно-масовите отдели на ЦСКА „Септ. знаме“ — С. Кирилов, на „Левски-Спартак“ — Н. Нешев, и на „ЖСК-Славия“ — Гр. Маринков. Тримата в резюме: „Нуждите се степенуват — представителни отбори, дружествен първенства, предприятията с отбори в „Б“ и в зоновите групи, масови спортни празници. За останалите остава малко. Търси се изход: „ЖСК-Славия“ направи гардероби и значително увеличи пропускателната способност на съблекалните, ЦСКА през есента не организира клубни първенства и предоставя базата на физкультурните съвети, „Левски-Спартак“ е наел базите на ВВС и на „Софболстрой“ само за нуждите на масовия спорт. Но истинското решение на въпроса е в по-доброто използване на съоръженията в предприятията и в кварталите.“

Тогава да дадем думата на завеждащите отдел „Физкултура“ при ГК

на ДКМС — Никол при ГСПС — Стамен Ст. Андонов: „Неотме 150 столични претях 72 нямат никакви А там, където я имаме е поддържането на културни условия. Съблекалните завод „Кл. Ворошилов 2 години е боят и е басейнът и няма „В. Коларов“ и зато влиза. И другаде е т

Н. Георгиев: „С гръза младежта и спс предложение до СГ на въпроса за квартата за. Надяваме се те дят нещата.“

И нашата надежда местните усилия и призвани да работят масовата физкультуррането на спорта селение, ще бъде лял въпрос; и чрез жана и използван в кварталите, предшата, и чрез по-гешение у стопаните ната спортна база. чрез една обща за здравето и от, те трудещи се.



Старт

ИЛЮСТРАЦИИ СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

СОФИЯ СТАДИОН „В ИНДЕКС 2012

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ: главен редактор — Нед Асен НЕЙКОВ, Богомил НОНЕВ, Ваня ВОЙНОВА, В Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, ГЕЛОВА, Митко ЕКСЕРОВ (отговорен секретар), Н ДИНОВ, Павел ВЕЖИНОВ, Петър ХАДЖИЙСКИ, Яс

ХУДОЖЕСТВЕН РЕДАКТОР — Дочо ДОЧЕВ
ДЪРЖАВЕН ПОЛИГРАФИЧЕСКИ КОМБИНАТ „ДИМИ

Спортната младост

ШАМПИОНСКО ЗЛАТО ОТ ЗЛАТНА ДОБРУДЖА

Юли — разгарът на лятото. Благодатно време за благодатната добруджанска земя. В този „наш земен рай, где златно жито зрей“, настъпва сезонът на равносметката, когато в килограми и тонове се измерва неуморният труд на кооператорите. В това усилено време, когато ден година храни, потта на създаването ороси не само безкрайните житни блокове. Два града — два бисера в огърлицата на златна Добруджа — събраха спортната младост от всички краища на страната. Силно даде гостоприемство на младите баскетболисти, гр. Толбухин обкръжи с внимание нашите надежди на ринга — дошли също да съберат плодотворно от усърдието си в овладяването на спортното майсторство. А най-добрите от тях — да се завърнат с шампионското злато, спечелено по спортните терени на златна Добруджа.



НА РИНГА — АТАКУВАЩ СТИЛ

„Нашите млади боксьори имат подчертан афинитет към нападателята игра и лесно ще приемат агресивния стил на боксиране, утвърдил се като тенденция, демонстрирана на европейския шампионат в Мадрид — това бяха първите думи на председателя на комисията за юноши и младежи при Българската федерация по бокс, бронзовия медалист от олимпийската в Токио АЛЕКСАНДЪР МИКОЛОВ след последния гонг на XXI републиканско лично-отборно първенство за юноши. През шестте дни на ринга в гр. Толбухин се качиха 184 млади състезатели от 9 физкультурни дружества и след 191 двубоя определена шампионите за 1971 г. — За жалост това се изразява главно в хаотична размяна на удари, липсва подготовка на атаката и тактическо мислене, не е овладяна азбуката на „благородното изкуство“ — защитата. На ринга се качиха и някои явно неподготвени боксьори, които имаха подходяща за подготовката си съдба. Но треньорите им трябва да почувствуват отговорност не само за развитото самочувствие на възпитаниците си, а и за отрицателния ефект изобщо върху пропагандирането на този спорт сред младите.



Към положителните черти на първото трябва да отнесем отличната организация, подплатена с изненадващо доброто представяне на домакините (треньор К. Маринов), традиционното трудолюбие (и плодотворно от него) на треньорите от утвърдените центрове: „Локомотив“ (Пд) — П. Пасев, „Чардафон—Орловец“ (Гб) — П. Ботев, както и настъпването на една нова вълна в юношеския бокс — Ямбол, Лом, „ЖСК-Спартак“ (Вн). Разбира се, радват и проявите на редица състезатели (главно от старшата възраст), които имат всички качества в скоро време да прекарат вълнатата на големия ринг.

Като стана дума за надеждни зърна в бележника на нашия треньор на националния отбор по бокс СТОЯН ПИЛИТОВА първа стъпка бе да съвниманието си върху младите Андрейковски (Чо—Гб), Илиев (Лом—Пд), Виктор Тушев (Цс), димир Колев (Лс), Красими (Чм—Вн), Цветан Цветанов (само част от имената, намираща в неговия списък след това в гр. Толбухин. Направлените общата им черта: техтелигентност.

— Да, стремехът ми е да боксьори с такива качества тях с трудолюбие и дисциплина да израснат истински млади формулира кредото лекционер Пиличев.

Страницата бе изготвена от Петър ХАДЖИДИНКИ: Йордан С

ФЕСТИВАЛ ПРАЗНИК

ТОВА ЗНАЧИ ПРАЗНИК

Осемдневен празник за 1800-годишния дунавски град Силистра — направиха го участниците в X юбилейен фестивал на баскетболната младост, подготвиха го домакините с топло гостоприемство, с образцовата организация на турнира, с живото и активно съпричастие към всичко онова, което ставаше между таблата на петте електрифицирани площадки на баскетболния комплекс „Истор“. А там, на кортовете, с цветове, по-ярки от пъстротата на разноцветните екипи, 48 отбора от всички възрастови групи рисуваха картината на бъдещето на нашия баскетбол пред погледите на почти всички, които са призвани да се грижат, да мислят и да работят за него.

Фрагментите бяха многобройни и многопосочни като на всеки едромашабен преглед. Имаше образци на ярко индивидуално майсторство и на все още неусвоени тайни в играта, на творчески подход и строга тактическа дисциплина и на треньорска безпомощност, имаше много похвали за вдъхновена, емоционална и ярко нападателя игра и още повече упреци за подценяването на защитата („декласирането“ на зоната и на смесената формация при пионерите и в младшата възраст цели именно усвояването на основните индивидуални навики в отбраната на коша и занаят сурно ще даде плодове). Натезават обаче оптимистичните нотки. Защото идват предимно от проявите на най-малките, където видяхме чудесен „суров материал“: 7 пионери с ръст над 190 см, 172 см средна височина на първите три отбора при пионерките — повече от тази на младшата възраст. Защото имаше чудесни примери на

работа с ум и любов към подрастващите: цял предубед срещу решителния за титлата в старшата група мач между девойките на ЦСКА „Септемврийско знаме“ и „Левски-Спартак“ армейският отбор прекара пред специално докарания идеомат нетофон на дружеството. С помощта на цял щаб от треньори внимателно и детайлно бе анализирана играта на съперничките, за да дойде вечерта разгромната победа и всеобщото признание, че това е плод на тактиката и премислянето. Защото треньорите се извиха не само като мъдри и компетентни ръководители: като млади, но трудолюбиви и амбициозни наставници на силистренските юноши Ангел Калинов например, но и като истински възпитатели и педагози, като Петър Симанов от „Левски-Спартак“, който сам предложи (и организационният комитет прие) неговият юношески отбор да бъде отстранен от турнира за нарушаване на дисциплината, спортния режим и морал от страна на състезателите му. Защото имаше показателни факти на хармонично съчетание между учението и спорта: сред участниците в силистренския фестивал личат имената на 52 пълни отличници...

Да се огледа прецизно настоящето, да се прозрے далновидно в бъдещето — ето големия смисъл на фрума на баскетболната младост, извлечен от опита на десетгодишната му история. Нали фестивал — това значи празник. Той бе въздух и ярък, но свършил, за да отстъпи мястото на деликатна, системна и всеотдайна работа. За да дойде големият и безкраен празник на българския баскетбол!



БАСКЕТБОЛ
ПИОНЕРКИ: „Спартак“ (Пл) с треньор М. Герданова;
ПИОНЕРИ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор К. Михайлов;
ДЕВОЙКИ МЛ. ВЪЗРАСТ: „ЖСК-Славия“ с треньор Ст. Антонова;
ЮНОШИ МЛ. ВЪЗРАСТ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор Н. Войнов;
ДЕВОЙКИ СТ. ВЪЗРАСТ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор В. Гаевски;
ЮНОШИ СТ. ВЪЗРАСТ: ЦСКА „Септемврийско знаме“ с треньор О. Кузманов.
НАЙ-ДОБРИ РЕАЛИЗАТОРИ (в съответните възрастови групи):
 Р. Кунчева (Мар—Пд) — 89 т.;
 Н. Симеонов (Чц—Бс) — 96 т.;
 Н. Николова (ЖСК—Сл) — 102 т.;
 К. Гаврилов (Вдн—Вд) — 150 т.;
 В. Великова (ЖСК—Сп—Вн) — 194 т.;
 Г. Доколянов (Мар—Пз) — 136 т.

КОЛОНА

НА ПОБЕДИТЕЛИТЕ

НАЙ-ДОБРИ СЪДИИ: Л. Катерински, В. Лазаров, К. Димитров.

БОКС

ЮНОШИ МЛ. ВЪЗРАСТ: 40 кг — Н. Рамаданов (Лок—Пд), 42 кг — Б. Фучеджиев (Чм—Вн), 45 кг — И. Брайнов (Лок—Рс), 48 кг — И. Ганушев (Сл), 51 кг — В. Йорданов (Добр—Тх), 54 кг — Е. Лефтеров (Пн), 57 кг — Е. Кънчев (Чм—Вн), 60 кг — Ж. Стефанов (Льск — Яб), 63,5 кг — С. Ахмедов (Чц—Бс), 67 кг — К. Левчев (ПСКА), 71 кг — Ж. Русев

(доор—Тх), 75 кг — Г. Л (Лс), над 75 кг — В. Тапо (Гб); **ОТБОРНО** — „Добруджа“ — 17 т.

ЮНОШИ СТ. ВЪЗРАСТ: 4 Ц. Андрейковски (Чо—Гб) — В. Тушев (ЦСКА), 5 М. Сашов (Лс), 57 кг — ев (Лок—Пд), 60 кг — нов (ЖСК—Сл), 63,5 кг — леа (Лс), 67 кг — Ю. Я (ЖСК—Сп—Вн), 71 кг — (Лок—Пд), 75 кг — А. (ЖСК—Сл), 81 кг — М. (Тр—Пд), над 81 кг — лев (Чц—Бс). **ОТБОРНО** — Славия“ — 20 т.

КОМПЛЕКСНО КЛАСИРА комотив“ (Пд) с треньор ев — 31 т.

НАЙ-ДОБРИТЕ НА ТУРЪ Брайнов (Лок—Рс) и Б. жиев (Чм—Вн) — мл. възниките (ЖСК—Сл) и Ц. новски (Чо—Гб) — ст.

Възпитаността на майсторството

РАСТЕ ТАЛАНТЛИВА СМЯНА

„Дружба“ се състезават в републиканско лично-отборно по класическа и свободна борба. Младша и старша възраст. Бива добър повод за възможностите и възможностите на борбата, които в по-близко или по-далечно време ще победят щафетата от днешните дни.

Да укажем мнението за първия и старши треньора на юношеския отбор по класическа борба в ПЛОВДИВ, който присъства на първенството.

Впечатленията все още не са изчезнали, но все пак...

Видях през трите дни на първенството, че кара да бъде оптимист по отношение на класическата ни борба. Младшият и старшият треньор и качеството на борбата са очакванията ми.

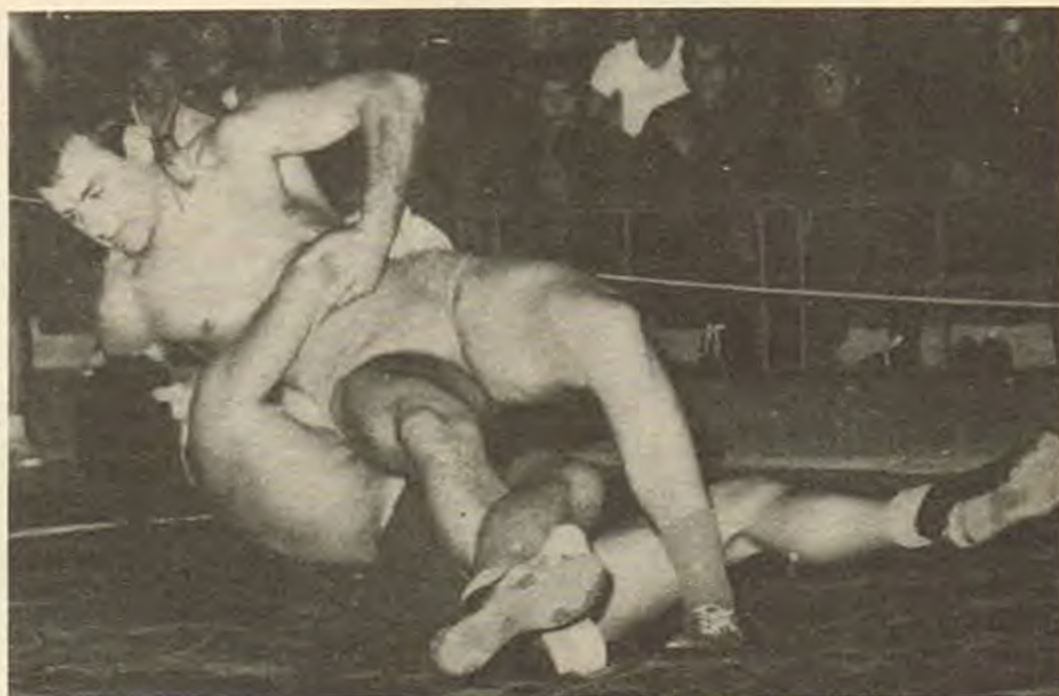
Конкретно имате предвид?

Възможно е това е разширената борба, която се провежда по темпа на развитието си със свободната. По-рано в

първенствата участваха 13—14 отбора от страната. А сега се явиха 21 състава с общо 371 състезатели! Новаците бяха от Търговище, Силистра, Разград, Хасково, Сливен — отколедни центрове на свободния стил... Искан да отбележа и доброто представяне на борците от Ловеч (треньори Св. Стоицев и Ив. Иванов). Буди недоумение обаче участието на ямболци, които са с традиции в класическата борба, както и на русенци... Радаващ е фактът, че тази година силите на отборите са изравнени! Превъзходството на ЦСКА „Септ. знаме“, Стара Загора, Пловдив, Бургас и „Левски-Спартак“ вече не е така ярко подчертано...

— Кои юноши ви направиха най-силно впечатление?

— Списъкът е доста дълъг... Затова ще посоча само най-изявилите се. Толя са борците от старша възраст Г. Михов (52 кг — Соф. окр.), П. Рангелов (56 кг — ЦСКА), Я. Шопов (65 кг — ЛС), Е. Танев (75 кг — Лч), Д. Стефанов (81 кг — ЦСКА). Те заедно с още десетина други са доказателство, че расте талантлива смяна „класици“. А това ме изпълва с оптимизъм за утрешния ден.



«ИСКАМ ДА СТАНА КАТО ЕНЮ ВЪЛЧЕВИ!»

Михо Дуков е 15-годишен. Но юношата от сливенското село Голямо Шивачево вече има в актива си две републикански титли като пионер, а миналата година бе пръв и сред връстниците си в младшата възраст в свободния стил.

На състезанията от републиканското първенство в Хасково той отново се представи отлично, защитавайки шампионското си звание в категория до 40 кг.

— Дали изпитвам страх, когато се боря! Само веднъж, преди пет години, когато за пръв път официално се качих на телиха. Сега вече имам самочувствие, а и заякнах в спортния интернат „Олимпийски надежди“ при треньор Б. Точев.

— За какво мечтаете през свободното си време!

— Искан да стана голям борец като Еню.

— Какво обичате извън борбата!

— Футбола. С увлечение тичам подир топката, не изпускам интересните мачове... Обичам да гледам и филми с военна тематика.

Дуков е състезател на ЦСКА „Септ. знаме“ (треньор Ив. Вълчков). Юношата сподели и една „тайна“ — участвувал е вече в две международни срещи (с Полша и Югославия) и е спечелил победи. Имената на съперниците не си спомня, но смята, че това не е беда: „Важното е те да не са ме забравили...“



НОВИТЕ ШАМПИОНИ ПО БОРБА

МЛАДША ВЪЗРАСТ

40 кг Г. Николов [Бс], 43 кг Хр. Асанов [Пд], 50 кг Цв. Костов [Вр], 58 кг П. Трифанов [Бс], 68 кг В. Петров [ЦСКА], 73 кг В. Димитров [Соф. окр.] ОТБОРНО: 1. Соф. окр. 71.5 т. 3. Пловдив 71.5 т. 2. Стара Загора 75 т. 3. Бургас 75 т. 3. Разград 65.33 т.

СТАРША ВЪЗРАСТ

48 кг В. Танев [Ст 3], 52 кг Г. Михов [Соф. окр.], 56 кг П. Рангелов [ЦСКА], 60 кг Ив. Стайков [Пд], 65 кг Я. Шопов [ЛС], 70 кг Н. Димов [Хс], 75 кг Е. Танев [Лч], 81 кг Д. Стефанов [ЦСКА], 87 кг Г. Райков [ЦСКА], над 87 кг Н. Динев [Ст 3] и С. Кирилков [ЛС] ОТБОРНО: 1. Стара Загора 93 т. 2. ЦСКА 83 т. 3. Левски-Спартак 82 т.; СВ. СТИЛ: Н. Селимов [Рз], Ив. Цочев [ЛС], К. Колев [Ст 3], Ив. Василев [Яб], П. Русенов [Бс], Г. Апостолов [Бс], Г. Недев [Хс], М. Шабилков [Хс], М. Герчев [Вн], Я. Стратиев [Бс] ОТБОРНО: 1. Бургас 82.5 т. 2. Хасково 79 т. 3. Разград 65.33 т.



Един от шампионите в младшата възраст — М. Дуков (40 кг — ЦСКА) със своя треньор Ив. Вълчков.

Такива моменти имаше много при борците от свободния стил — старша възраст...

Интересно протекоха срещите по водна топка между отборите от младша възраст на басейна „Диана“. НА СНИМКАТА: Из мача ЦСКА — „ЖСК-СПАРТАК“ [Вн] 7:6.

Младите ръгбисти на България победиха поляците с 9:3.

Отново „Левски-Спартак“ — ЦСКА „Септ. знаме“... Но този път двубоят между вечните съперници остана в сянката на победната серия на пловдивските „локомотивци“.

ПЛОВДИВСКИ РИТМИ ПРИ ВОЛЕЙБОЛА

Две седмици младите волейболисти от трите възрастови групи се състезаваха в Пловдив (момичетата) и Сливен (момчетата). Това бяха истински волейболни фестивали, още повече че организирано и протече образцово — спомнаха у всички много добър спомен.

— Републиканското първенство в Сливен бе организацията и качеството на игрите останаха на първо място. Мнение съзидателен треньор ТОМА ЧАКЪРОВ. — Бяха спазени всички ритуали. Подчертавам тази подробност, защото това е много важен момент в усилията ни да развиеме у младите любов и уважение към спорта, който упражняват, да чувствуват състезанието като място, където всеки идва с много сериозни цели и намерения.

На волейболното игрище видяхме една ярко изразена очакваност на пловдивската школа. Това се очакваше. В този град се работи добре от дълги години. Пример е треньорът Кирил Недев, чиято дан за нашия национален волейбол расте непрекъснато. Състезателите, които ни показа на първенството, действаха в негова стил, с негова почерк.

След тях трябва да споменем момчетата от специализираната школа на „Левски-Спартак“.

Те спечелиха среброто и също се показаха като здраво сплотено ядро. Явява треньорът Сп. Зегов подготвя достойна смяна за мъжкия състав на дружеството.

Освен отличаването на победителите по традиция бяха раздадени и други награди. За най-добри състезатели бяха обявени пионерът Пл. Бочев [ЛС], както и В. Ангелов [ЛС] и Г. Драганов [Лок-Пд] съответно при младшата и старшата възраст. Положихме и усилия за популяризиране на спортменството, за насаждаване отрано и волейболните уважение към коректността и дисциплината. П. Колев („Локомотив“ — ст. в.) бе обявен за най-коректен капитан, а отборът на „Н. Лъсков“ [Яб] получи наградата за най-дисциплиниран отбор.

ПОБЕДИТЕЛИТЕ

ПИОНЕРИ — ЦСКА „Септ. знаме“
ПИОНЕРКИ — „Раковски“ (Сев)
ЮНОШИ МЛ. ВЪЗРАСТ — „Локомотив“ (Пд)
ЮНОШИ СТ. ВЪЗРАСТ — „Локомотив“ (Пд)
ДЕВОЙКИ МЛ. ВЪЗРАСТ — „Марича“ (Пд)
ДЕВОЙКИ СТ. ВЪЗРАСТ — ЦСКА „Септ. знаме“





търсела съм го в другите гимнастички състезания. Не защото съм завършила ВИФ, там бъдещите специалности изучават упражнения на равнището на втори и трети разред, а когато се явяват дори на студентски първенства, ти е жал да ги гледаш. Говори се за необходимостта науката да заеме централно място в подготовката на спортистите. Но за каква наука може да се говори, щом дори филмите не са навлезли в практиката на обучението на студентите в специализираното висше учебно заведение? Какъв стил можем да изискваме, когато се работи без балетист, когато бъдещите тренъори и преподаватели не изучават поне една година хореография. Юристите и медиците преминават едногодишна практика и едва след успешното ѝ завършване получават диплома. Защо бъдещите тренъори не стажуват при най-опитните специалисти? Защо не се съкратят този безполезен и дълъг път на лутане и търсене на вече открити неща? Младите тръгват с много ентузиазъм към тренъорската работа, но много бързо ентузиазмът им спада, защото практиката им поднася неприятни изненади! Опитът на известните им колеги може да им спести поне тези неприятни и фатални изненади, защото някога и те са минали по този път.

Цветана Димова — кандидат на педагогическите науки:

веде. Никола Хаджиев — кандидат педагогическите науки, проф. БФХ:

АКО ИМАХМЕ ГОЛЯМА ГИМНАСТИЧКА...

Твърде важно за един отлемият състезател, голямото лямата традиция. Наблюденията на лаския отбор в Мадрид Церап и се убедих колко ролята на „звездата“ в отбора. По-зле изглеждаха те гимнастици Бродник и Врсе загубиха само защото обаянието на техния Церапската гимнастика това е обаяние. Местата в първата шесторка са разпределени — две за ките от СССР, две за ГДР и хословакия. Трябва да стигне чудо, та да се разбие! Можеш да победиш петте и да не вземеш медал, и не донесеш. Ако сме деи кандидати да навлезем в гимнастиката, се изисква много, много работа, много дръзновение от всички трима да се оформи накрая твърх, който да пробие солиерия на разпределените та.

Цанко Миков — старши на националния женски отбор:

АКО ПОДГОТОВКАТА БЕШЕ СПЕЦИАЛИЗИРАНА...

Практиката вече наложи мъжете тренъори в женската гимнастика. Не искам да отричам значението им. В съвременния етап е немислимо да минем без тях, но когато решим

АКО СЪЗДАДЕМ ЦЕНТЪР...

Женската гимнастика напредва рязко в посока на по-голям скок в посл

Кризата в женската гимнастика

Играят румънките и на шият отбор вече не може да спори. Само гледате и се учи...

АКО НЕ БЕШЕ...

Приключи още едно състезание, още една проверка на силите на състезателките ни по спортна гимнастика и — още едно потвърждение на вече старата оценка: слаби! Дори при инхибалканския мащаб на балканския в Белград (участваха само три страни, ако не се смята гръцкото момиче, дошло повече да види, от олко да се състезава) отново трябва да преживеем това неприятно виване в ъгъла...

Румънките излизиха от залата щавливи, югославянките бяха радостни въпреки че особени причини за това нямаха, нашите се измъкнаха тихичко. Тренъори и съдии продължиха о късно след това да коментират: „... Ако не беше се провалила итрова... Ако не беше това опитане на Мая... Ако не беше гредата...“ Е, и какво щеше да стане, ако всичко това не беше? Щяхме да спрем югославянките? Но те мислели са за гимнастиката!

Когато целият румънски отбор се ласира за шампионата на успоредната, колегата от Букурещ направилна малко неочаквана забележка: Не ми харесва това. Дано не се задулят. Тук просто нямаме други гимнастички. А на европейското първенство в Минск ще има...“ А пък за му завиджа на този отбор, за ези „шест от шест“, за самочувствието, с което се движеха румънските момичета. И си спомнях, че само преди няколко години румънски и български съдийки спореха безкрайно а всяка оценка, че често състезанията приключваха и след полунощ в тези дълги съдийски спорове беле трудно да се разбере кои действително са по-добрите... През тези няколко години двата отбора тръгнаха по двете противоположни посоки — напред и... назад — и сега вече всеки спор за това, кой отбор по-добър, е смешен. „Още в София, когато си стяхме куфарите, наехме, че румънките са извън конкуренцията, но да ни бият югославянките!“ — казваше след състезанието корепетиторът Башев. И той, както и всички други, вече виждат какъв е естественото превъзходство на румънките. За съжаление отива, много преди това стягане на куфарите се примирихме да гоним обедата от посредствени отбори.

Кризата в женската гимнастика довежи всички специалисти. Липса а съвременна трудност, липса на тил в изпълнението на най-добрите, липса на ярки талантиливи фигури, които рязко да се открояват, да носят нещо свое, неповторимо. След Анастасия Митова, дръзка, смела, самотна, нямаме нито една гимнастичка, чието излизане на подиума да очаква с нетърпение, а играта ѝ а се следи с възхищение. Сега вниманието е съсредоточено върху четирите момичета на отбора.

се скриват несполуките на стотици тренъори! Разговаряхме с шестима специалисти и шестимата бяха еднодушни за симптомите и размерите на кризата в женската гимнастика. Затова предаваме само техните различия при търсенето на причините и пътищата.

Радка Пенчева — тренъор в „ЖСК—Славия“:

АКО НЕ БЕШЕ ТАКА СТЕСНЕН КРЪГЪТ...

Убедена съм, че кризата в гимнастиката ни върхушка не е най-голямата ни беда. По-страшно е, че нямаме солидна основа. Едно време за работата на преподавателя по физическо възпитание се съдеше по подготовката на неговите ученици в лекоатлетическите дисциплини и гимнастиката. Сега се премахва дори разделното обучение. Време е не само да се възстановят добрите традиции, но решително да се отива напред в гимнастиката в училищата. За да няма групи за лечебна физкултура, да не отчитаме нарастване броя на гръбначните изкривявания. Кризата в гимнастиката ни е много по-голяма, отколкото ни се струва, когато я разглеждаме само като отстъпление от позициите ни в европейските и световните първенства. Липсва ѝ добра основа в училищата, което впрочем има връзка и с неуспешното ни класиране в големите състезания.

Дора Лютибродска — директор на спортното училище в Русе:

АКО ИМАХМЕ ПОВЕЧЕ СПОРТНИ УЧИЛИЩА...

За една година успях напълно да се убедя в големите предимства на тази форма. В спортното училище децата влизат с конкурс и знаят, че ще отпаднат, ако не покажат добър успех и спортен растеж. За тяхното място има много кандидати и това ги мобилизира. Годината приключи с отлични резултати. Трябва да се обърне много сериозно внимание на стила на изпълнението още в началото, защото после трудно се оправят грешките. Сега наблюдаваме много неприятни неща — къде липса на шпиз, къде свити колена, къде тежко приземяване, къде недовършено движение, добива се общо впечатление за сурова работа, за занаятчийство. Като се прибави и това, че ни липсва достатъчно техничност, че и трудността ни е остаряла, че дори гимнастичките, на които най-много разчитаме, не се забелязват в по-големите спортни битки, ще трябва съвсем сериозно да се замислим за коренни преобразования в работата. И трябва да се обърне внимание на спортните училища.

не и това, че в последните години възрастта на гимнастичките рязко се снижи!

Лиляна Любенова — съюзен тренъор:

АКО ВИФ СИ Е НА МЯСТОТО...

Всичко започва от ВИФ. Или по-точно — нищо не започва оттам или поне нещо, което заслужава да се отбележи. Каквото зная за гимнастиката, съм го научила като състезателка, изпитала съм го на свой гръб,

Гредата — това е ужасът на българските състезатели. Обикновено от нея най-много губят.



да се възползуваме от опита на напредналите страни в това отношение, пропуснахме най-важното — че нашите тренъори нямат специализирана подготовка за работа с жени. А това е абсолютно задължително не само защото женската гимнастика е твърде различна от мъжката, а по-скоро заради спецификата на женската психика, с която тренъорът трябва да се съобразява. Схематичното пренасяне на методите дава своето отражение преди всичко в стила на изпълнението. Твърде тежък е този спорт и за мъжете, и за жените, твърде трудно е да тръгнеш към върховете му, затова трябва опитна ръка не само да предпазва, а и да по-

10 години. Ако мъжете вземат нови упражнения, при жените са 300! Нашите специалности леднаха много плахо към Изплашиха се от перспективата преди всичко от темпове, които това време онези, които хуваха, все повече ни изгубиха.

В СССР се работи в многове и от тези много централни по някоя голяма гимнастичка. Подборът там е невероятно мащабите — главомайва би било неправилно да пазим система и да разпокажем В ГДР прибегнаха до подспористите в интернати, вършени условия, при жециплина, при отлична о и здрава научна основа. И са повече от добри. В Румъния друг вариант — пълна трация на силите. В интернационалните най-талантилите, чешкият елит от 50—60 мексико румънките не узащото нямаха отбор, в Ичеш се класираха на петото място, предват с всяко състезание че за нашите мащаби румънската е най-приемлива и по-скоро да се мине към

На нас сега ни липсва биция. Изоставането ни по задоволяване с ролята на Няма като че ли стремиме кажем и ние нещо, на ките да ахнат, а не каквото копираме, за да видим си дини, че е вече остаряло. това не е само липса на и до голяма степен липсва ности. Затова трябва да по-голямо внимание върхката на тренъорските калямо внимание върху салката. Тренъор, който не с два часа на ден за повквалификацията си, е прибит...

Преглеждам отново от шестимата специалисти за кризата в женската гимнастика, виждам колко много от са пропуснали, защото в ница не може да се каже виждам, че бедата не е Ирина Хитрова се е пречетири момичета са падатата, че съдиите на балиса били особено благоснас. Има толкова много при съществуващата при задача, поставена в септ решение на Политбюро, та на XI пленум на ЦК нужна е преди всичко дейност. Преломът ще с половинчати мерки, а вото изискване федерацияте и дружествата, МНП органи, школите, специ всички да претворят дачите на голямата съвргимнастика...

НАУКА И СПОРТ

З. ФИРСОВ, председател на медицинския комитет при Международната федерация по плуване (ФИНА), разказва за работата на неотдавна завършлата конференция на комитета.

гат да достигнат само даровитите, много добре физически развити деца, и то само при постепенно и последователно (с продължителност 2—3 и повече години) пригаждане на детския организъм към голям (от порядъка на 6—10 км на ден) обем на плуване в съчетание с разностранна обща и специална физи-

собоно безболезнено да понася съвременните тренировъчни изисквания. Чрез изследване на голяма част от най-добрите плувци в ГДР доцент Лабички доказва, че децата плувци се развиват с 3—4 години по-бързо от обикновеното.

Основа на съвременната плувна подготовка е плуването с голяма интензивност по 3—4 часа в една тренировка. През цялото това време спортистът дълбоко вдишва въздух от 20-сантиметровата микросреда над водната повърхност. Ето защо в дневния ред на конференцията бе включен докладът на д-р Фабиан (ГФР) за



ческа подготовка.

Но и при спазване на това условие, далече преди да са достигнали тавана на възможните резултати, съвършено здравите деца започват понякога да понесат трудно тренировъчните натоварвания, губят интерес към спорта, разделят се с басейните. В повечето случаи това е, така да се каже, резултат от естествения подбор. Многогодишният труд на треньорите отива напразно. И затова е нужен своевременен подбор, подбор и още веднъж подбор на най-предразположените към „голямото плуване“ деца. Ала това „предразположение“ не може да се открие изведнъж. Ето защо към редовни плувни занимания със „средни“ натоварвания трябва да се привличат деца на 8—9-годишна възраст. Тогава на 10—11 години ще стане ясно кое от тях е спо-

дигнатата и пречистването на водата в басейните. Днес се търсят нови ефикасни методи за дезинфекциране на водата, които напълно изключват хлорирането, прилага се по-съвършена вентилация на надводния въздушен слой, подчертава се оздравителното значение на тренировките в открити басейни. Не случайно повечето американски рекордьори са от Калифорния — южен щат с гъста мрежа открити басейни.

Изхождайки от опита на СССР и редица други страни, медицинският комитет изработи инструкция за медико-санитарното осигуряване на плувните басейни и предотвратяване на заболяемостта в тях. Тая инструкция ще бъде предложена за утвърждаване от поредния конгрес на ФИНА. Беше одобрен и представеният от СССР проект за организиране на антидопингов контрол в плувните басейни.

Проблемът за нокаутите в бокса вече години наред вълнува специалистите и приятелите на тоя мъжествен спорт. В резултат на по-голямото внимание от страна на съдиите в ринга броят на нокаутите значително намалю. Взетите мерки обаче не отстраняват причината за нокаута — силния удар. Ето какво пише по тоя повод в бюлетина на АПН съветският треньор ГЕОРГИЙ ЗИБАЛОВ, съдия по бокс от международна категория.

Естествено е, че докато силният удар съществува, нокаутът е неизбежен. Биомеханиката обаче подсказва, че ако се промени ударната част на юмрука и ударът се нанася със ставата между втората и третата фаланга на пръстите, а ставата на китката се изправи с 30—35 градуса така, че ударната част на фалангите да съвпада с плоскостта на ръката от лакътя надолу, силата на удара ще намалее 15—20 пъти. Това се дължи на факта, че в тоя случай силата на удара ще се разлага четирикратно: първо — в ставата на китката, второ — в ставите между крайните фаланги и китката, трето — в ставите между първите и вторите фаланги, и четвърто — в мястото на съприкосновението между удара и целта (ставите между вторите и третите фаланги). Ще намалее не само силата на удара, но ще изчезне и неговата рязкост, която е неизбежна при традиционното положение на юмрука и причинява нокаутите и травмите. При положението на юмрука, което предлагам аз, се създава естествен амортизатор с помощта на костния апарат и мускулите, сгъващи и разгъващи пръстите.

Разбира се, за да държат боксьорите юмрука си в предлаганото положение, използваните понастоящем ръкавици, въведени от англичанина Куинсбъри преди повече от сто години, са негодни.

Изработената от мене съвършено нова ръкавица притежава качества, които смекчават удара, и се различава от сегашната по това, че няма палец, напълнена е с еластични изкуствени материали и има две сводести кухини за пръстите с амортизационни качества. Понеже палецът е вътре в ръкавицата, боксьорът вече не се стреми да стегне юмрука си, за да го направи по-малко. Сводестото положение на юмрука почти напълно отстранява травмите. За да могат съдиите по-добре да проследяват правилното нанасяне на ударите, новата ръкавица има бяла ивица, широка 3—4 и дълга 9—10 сантиметра.

Днес на земното кълбо има толкова много басейни, че използването им е вече не само спортен, но и медицински проблем. В тая връзка конференцията на медицинския комитет на ФИНА убедително доказва колко полезни действия са заниманията с плуване за децата от най-ранна възраст.

Голям интерес предизвика изследването на учени, лекари и педагози от ГФР начело с известния педиатър проф. Бетке, които изследвали влиянието на плуването върху детския организъм след едногодишна възраст. Продължение на повече от три години те са наблюдавали 669 малки деца, научили са ги да плуват и да се гмуркат. Много от децата още не можели да ходят както трябва и във водата се чувствували прекрасно и показвали особени склонности към гмуркане, към плуването под вода, дори на разстояние 20 метра.

Ето един от изводите от експеримента: „За децата от ранна възраст плуването е не по-малко важно от ваксините.“ Наистина тук трябва да се спазват редица важни условия: в тригодишна възраст децата трябва да плуват (а сеансите понякога трае 30—40 минути) във вода, нагрята до 33—34 градуса Целзий. В противен случай децата бързо губят нормалната температура на тялото си, а това „отваря вратата“ за простудни заболявания. Състоянието на детето температурата на водата може да се понижава, но дори за 5—6-годишна деца трябва да бъде няколко градуса по-ниска от възприетата в правилника на ФИНА средна температура (24—25 градуса). Винаги и в миналото бяха известни случаи с обучаване по плуване на едногодишни деца, особено в САЩ и Япония. Ала това се правело в името на сензационата, без научна основа. Сега е доказано, че обучението по плуване от най-ранна възраст може и трябва да се използва в името на здравето и предотвратяването на нещастни случаи.

Понеже се най-голямата част от хората, които сега са на възраст от 6—7 до 20—25 години, са били обучавани само оздравително, а не спортивно, трябва да се обърне внимание на следното:

1. Трябва да се обърне внимание стремежа към високи резултати. Като за помощник трябва да настъпят от своите ученици, които са били обучавани, без да се наруши хармонията на здравия организъм?

2. Трябва ли да се обърне внимание на конкуренцията? В своите доклади доцент Лабички (ГДР), проф. Драган (Румъния), проф. Конрад (Франция), проф. Джоуъл (САЩ) и други доказват, че висше спортно майсторство мо-

НЕО-ЙОГА

1. Легнете по корем на земята, повдигнете краката, опънете ръцете назад, свийте краката в коленете, уловете глезените (всеки със съответната ръка) и започнете бавно и постепенно да ги теглите нагоре, докато тялото ви се опъне максимално като дъга. Оставете в това положение 8—10 секунди, отпуснете тялото на пода в изходното положение, повторете 8—10 секунди и повторете същото. Упражнението се изпълнява последователно 3—4 пъти.

2. Седнете с опънати напред крака, свийте краката по такъв начин, че коляното му да се плъзне встрани по земята, и прилепете краката към бедрото на другия крак, който едновременно се изнася опънат встрани. Нагнетете гърдите колкото можете по-ниско към земята, уловете с две ръце пръстите на крака (или глезена) и изтегляйте тялото си назад така, че лицето ви да опре в коляното. Още по-добре е, ако гърдите опрат до бедрото. Издишайте и останете в това положение 6—8 секунди. После сменете краката и направете упражнението в обратна посока. Повторете по 3—4 навещдания към всеки крак.

3. Легнете по гръб на земята със свободно разпуснати ръце покрай тялото, повдигнете напред в опънато положение единия крак до 45—50 градуса спрямо пода и го задръжте в това положение 6—8 секунди. След това го отпуснете на

„Нео-йога“ — така френският специалист Робер Рейно е нарекол разработения от него комплекс от упражнения, който представлява комбинация между дрезката система за физическо възпитание на йогите и съвременните методи в това отношение. Ето една примерна серия от упражнения, която всеки би могъл да включи в утринната си гимнастика.

земята и по същия начин повдигнете другия крак. Правят се по 3—4 повдигания на всеки крак.
4. Застанете на колена и седнете върху петите си, като държите тялото колкото можете по-силно наведен надолу и напред. Ръцете са опрени на земята и са опънати напред като продължение на тялото. Без да местите ръцете, изнесете тялото напред, като постепенно свивате ръцете и плъзгате гърдите и главата по земята, докато легнете по корем. Копчето трябва да опре последен до земята. След това започнете да повдигате гърдите нагоре, като изправяте ръцете. Тялото трябва

да се опъне във вид на дъга. Поемете дълбок въздух и го издишайте, като същевременно седнете в изходното положение. Повторете упражнението.

5. Стъпете на разстояние 40—50 см от стената, обърнат гръб към нея. Започнете да „падате“ назад с право тяло, докато гръбът и главата ви опрат о стената. Ръцете са опънати покрай тялото. Без да си помагате с ръце, като продължавате да държите тялото опънато (трупът и краката да са на една линия), отлепете рамене от стената само с помощта на главата. Дръжте брадата близо до врата и останете в това положение 15 секунди, след което отново отпуснете гръб върху стената. Направете 3—4 такива отлепяния.



Съперници от близко и далече

Ж
на
на
раз
изп
сто
няк
П
гас
лож
за
от
ляг
вет
Бел
Асп
Бос
сим.
(ЦС
уча
шал
бод



С ШЕСТИМА НАЦИОНАЛИ

Последният ни непосредствен контакт с албанския шампион „Партизани“ (Тирана) беше на 6 август миналата година, когато в Стара Загора той бе финалист за Балканската клубна купа срещу „Берое“ (1:1). Тогава албанците бяха в състав: Мухедини, Джика, Бериша, Васо, Цани, Шлако, Вила, Рагали, Бизи, Пано, Янигу. А в неотдавнашния мач за европейско първенство ГФР — Албания 2:0 шестима от изброените играчи носеха фланелки с албанския национален герб. В скелета на днешната представителна единайсеторка на Албания влизат вратарят Мухедини, защитниците Дженка, Бериша и Цани, полузащитниците Бизи и Рагали, нападателят Пано. Последният — Пано — записа най-често името си като голмайстор на „Партизани“ и националния отбор, отбеляза и двата гола за своята страна в неотдашните квалификационни от олимпийския турнир, загубени срещу Румъния с еднакъв резултат — 1:2.

Освен бойността, която е старо качество на албанския футбол, през последните години отборите от Албания, които сме имали възможност да наблюдаваме в

балканския турнир и в други състезания, показват повишено техническо умение и разбиране за играта. Така че всяко подценяване би било неуместно, особено на тиранския стадион „Кемал Стафа“.

„Партизани“ не е новак в турнира на шампионите, ще участва в него за четвърти път и... за втори път ще има за противник наш отбор (след пловдивския „Спартак“ през 1963 г.). Впрочем ето справката за досегашните резултати на „Партизани“ в турнирите за купата на шампионите: 1962—63 г.: ИФК „Норкюпинг“ (Швец) — „Партизани“ 2:0 и 1:1. 1963—64 г.: „Партизани“ — „Спартак“ Пд 1:0 и 1:3. 1964—65 г.: „Партизани“ — „Кьолн“ (ГФР) 0:0 и 0:2.

В СЯНКАТА НА „АЯКС“

„Спарта“ (Роттердам) ще участва в турнира на носителите на купи, защото „Аякс“ е шампион на европейските шампиони. Футболистите от Роттердам искаха да завоюват това право по всички правила на борбата, но след един равен финал за купата на Холандия с „Аякс“ (2:2 след продължения) трябваше да отстъпят във втория мач с 2:1 (1:0). А

Петер Дуке и през завършилото първенство на ГДР показа своите големи реализаторски качества — с 14 гола той зае третото място в листата на стрелците и допринесе много за доброто класиране на „Карл Цайс“.

Албанските шампиони (както впрочем и националният отбор) са принудени често да играят глуха защита. Тогава голмайсторът на отбора Пано понякога застава... зад своя вратар Мухедини...

„И въпреки това Мухедини трябва да задн топката от мрежата си...“



единият гол „закъснение“ бе отбелязан от „Аякс“ от дузпа...

Иначе „Спарта“ е реномиран отбор. Основан на 1 април 1888 г. като крикет-клуб, „Спарта“ вече 75 години играе в първата холандска лига. Особено силен през 30-те години, отборът е бил шампион на Холандия през 1909, 1912, 1913, 1915 и 1959 г., а носител на купата — през 1932, 1936, 1948, 1951, 1954, 1958, 1962 и 1966 г.

В отбора няма суперзвезди от рода на Кройф и Киндвал, какви то има в шампиона „Фейенорд“ и в „Аякс“, но въпреки това „Спарта“ разполага с единици, които карат съперниците ѝ да очакват дауботе си с нея с уважение. На първо място безспорно трябва да бъде поставен централният защитник и капитан на отбора Айкенброк, но наред с него са и известният вратар Дьосбург (28-годишен, 2 пъти играл в „А“ отбора на Холандия), нападателят Клийнх (10 пъти участник в „А“ състава), както и лявото крило Кристенсен, постоянен участник в националния отбор на Дания.

При двете си досегашни участия в турнира на носителите на купи „Спарта“ има следните резултати: 1962—63 г.: „Лозан спорт“ (Швец) — „Спарта“ 3:0 и 2:4.

1966 та) — вет“ (

Сам „Карл на последния ден), напре обаче номер листи уморе турни те ш минир „Църк нацис А е те с лик и напад „А“ с ча) и сок в 38 м „стар щити (18 м щити пел и тар 1 годин



СПРАВЕДЛИВОСТТА ДОПУСКА ИЗКЛЮЧЕНИЯ...

Жребият (този път...) бе наистина справедлив. Почти за всички състави — без „Марсилия“ и „Гурник“ в турнира за купата на шампионите. А и двата състава безспорно ще бъдат следени с голям интерес от българските любители на спорта — та нали „петлите“, сред които тон дава „Марсилия“, са наш съперник в борба за европейско първенство; нали с поляците ще се срещнем отново — този път по пътя към Мюнхен. А полският национален отбор е в много голяма степен зависим от възможностите на играчите от „Гурник“.

В единствения голям „шок“ на шестнайсетинафиналите важна роля ще играят двама голмайстори. Преди всичко добре познатият у нас Любански (на снимката вдясно), който през миналата година се отличи като най-добър реализатор в турнира на носителите на купи — отбеляза 8 гола. И носителят на „Златната обува“ Скоблар (на снимката вляво), който води нападение с големи имена — там е и шведът Магнусон, и националът Лубе, решил впрочем да премине в Ница.

Французите могат единствени да се оплакват от каприза на жребия. Защото и в турнира на носителите на купи „Рен“ има тежък съперник — „Глазгоу реинджерс“ е състав с опит, който обикновено не се шегува...



Шампионът ЦСКА «Септ. знаме» срещу «Партизани» (Триполи)
 Носителят на Купата на Съветската армия — в Ротердам
 Два трудни двубоя: «Ботев» срещу «Динамо» (Загреб)
 и финалистът за купата — срещу «Карл Цайс»

за «Старт»
 турнирни
 в грите ор
 на УЕФА
 за купата
 новоучреде
 оставяха без
 от които
 на мя
 делегира
 трите коми
 страна. Бъл
 футбол бе пред
 в турнира
 освободен
 предвид от
 птата на Съ
 рогичната ги
 състезатели
 рожението на
 извади диску
 арски състава
 «амне» заради
 за купата на
 бяха осво
 двубои.

Като се изключат отборите, които според първоначалното решение трябваше да бъдат освободени от срещи в предварителния кръг, жребият бе «хст, без всякакво „разсейване“ на силните или умислено предотвратяване на някакъв двубои.

За турнира за купата на УЕФА отборите бяха разпределени в осем групи — по четири двойки във всяка. В следващия кръг победителите от първите срещи ще бъдат противопоставени един срещу друг. А това означава, че при победа над „Динамо“ (Загреб) „Ботев“ (Враца) ще бъде противопоставен на някой от победителите в двубойте „Реал“ — „Базел“, „Марса“ (Малта) — „Ювентус“ (Торино) и УТА (Арад) — „Аустрия“ (Залцбург), а фи

налистът за купата на Съветската армия при победа над „Карл Цайс“ (Йена) ще има противник измежду победителите от „Наполи“ — „Рапид“ (Букурещ), „Сетунал“ — „Ним“ и „Атлетико“ (Мадрид) — „Панониус“ (Атина).

След тегленето на жребия стана ясно, че български отбори трябва да бъдат домакини в един и същи ден. Предложението да се промени домакинството в първия мач при условие, че в турнира на носителите ще участва „Левски-Спартак“, не бе прието, тъй като това създаваше същите неудобства за другите страни. При това положение не бе решено, ако „Левски-Спартак“ стане носител на купата, неговата среща със „Спарта“ да се състои във вторник, 14 септември, а ЦСКА да иг

рае в сряда, 15 септември, деня, в който ще се състоят всички шестнайсетинафинали.

... Беше интересно да се чуят първите впечатления на представителите на клубовете, които ще се срещнат с български отбори. Тук обаче присъства само старши треньорът на „Спарта“ (Ротердам) Елек Шаарц. Този вече 60-годишен „жрец“ на футбола от унгарски произход, в миналото професионален футболист във Франция и ... художник, преминал като треньор през френския „Монако“, западногерманските „Рот Вайс“ (Есен) и „Айнтрахт“, „Бенфика“ и холандския национален отбор (седем години!), изрази задоволството си от жребия:

слили отбори. Бил съм в България с „Айнтрахт“ (Франкфурт), следил съм българския футбол като треньор в Холандия, когато тя игра с България срещи за световно първенство. Удивавам българския футбол.

— На чия страна са шансовете в това малко повторение на квалификационните срещи!

— Мисля, че българите ще имат предимство...

— Но Вие не знаете още с кой от двата финалиста ще се срещнете...

— Обстоятелството, че „Левски-Спартак“ е завършил първенството с равен брой точки с шампиона; вече е достатъчно красноречив факт. А преди малко научих, че в „Локомотив“ играе Бонев. Впрочем няма да изпусна възможността да видя финала за купата.

... И така жребият е хвърлен. Вече очакваме първите двубои. А още отсега се знае, че финалът за купата на купите ще се състои на 24 май в Барселона, а за купата на шампионите — на 31 май в Ротердам.



„Карл Цайс“ използва ярко изразено 4-3-3, разчита на бързината на своите крила и на реализаторските качества на почти цял състав — та в първенството трима от защитниците от Белзакха общо 7 гола...

**КОНТИ
 НЕН
 ТИТЕ
 ВОЮВАТ**



Густав Видмеркер



Жоан Хавеланж

С ГОЛЯМ ОПИТ

„Динамо“ (Загреб) е клуб с голям опит в турнирните битки. Играл е във всички европейски турнири, но най-големия си успех постигна през 1967 г., когато спечели Панамериканска купа с 2:0 и 6:0 във финалните двубои с „Лийдс“ (Англия).

Таз година „длазвите“ (сините) от Загреб се намесиха сериозно в борбата за шампионската титла в своята страна, но на финалния не достигнаха сили. Под ръководството на известния треньор Златко Чайковски сезонът бе изнесен от следния основен състав: Душанович, Месич, Валец, Грачанек, Рамляк, Милкович, Сензен, Вабек, Гуциртал, Рора, Черчек. По различно време 6—7 от тях са вписвали имената си в различните представителни отбори на Юго

Ехото от жребия в Женева все още не е заглъхнало, а в събота трябва да бъде чуто от ново неговата воля; при това в турнир, чието значение е несравнимо по-голямо — в Дюселдорф ще бъдат определени квалификационните групи, които ще излъчат участниците във финала на световното първенство през 1974 г.

Процедурата в Дюселдорф бе предшествувана от продължителна работа в средите на ФИФА — бе направено допитване до всички национални федерации, преди да бъде запазен досегашният брой на участниците във финалния турнир; обсъждани бяха десетина града, от които в края на тази седмица ще бъдат избрани седалниците на отделните групи във финалния кръг; изработена бе и новата купа на ФИФА, която ще замести спечелената завинаги от Бразилия „Жул Риме“. Новата купа още се пази в пълна тайна. Нейният вид ще стане известен едва след като бъде регистрирана според изискванията на международното право като официално притежание на международната федерация, която има „патент“ върху нея.

И все пак заседанията на Изпълкома на ФИФА, които ще предшествуват тегленето на жребия, ще бъдат твърде ожилени. Шестнадесетте места във финала са вече твърде малко при рязко увеличен брой на кандидатите и повишените претенции на континенталните конфедерации. А това предполага големи дискусии. Този път трудностите ще дойдат и от двете основни средища на футбола в света — от Европа и Южна Америка, чиито представители съвсем нямат намерение да се задоволят с онова, което са имали досега. Ето впрочем техните становища...

швещание на Южноамериканската Футболна конфедерация. Този орган, който по своята същност е това за Южна Америка, което е УЕФА за Европа, изработи програма за действие през близките изколко години. Нейните основни пунктове са:

* Да се води упорита борба за включване на 4 южноамерикански представители (единият от тях ще е световният шампион Бразилия) във финалния кръг на световното първенство през 1974 г. в ГФР.

* На конгреса на ФИФА през 1974 г. в изборите за председател на Международната футболна федерация да бъде предложена кандидатурата на Жоан Хавеланж — дългогодишен председател на Бразилската спортна конфедерация.

И двете решения не са никак изненадващи, като се имат предвид събитията от последно време. Южноамериканците изтъкват, че въпреки нежеланието на сър Стенли Роуз да напусне своя пост като председател на ФИФА, през 1974 г. той ще бъде вече 80-годишен и е време да бъде сменен с по-млад и енергичен ръководител, какъвто безспорно е Хавеланж. Вторият им довод е, че откакто съществува ФИФА, нейните председатели винаги са били европейци...

БЕЗ ПОСЛЕДНИЯ СЕЗОН

ИТАЛИЯ				
№	В	Н	П	Точки
1	8	2	40-20	40
2	9	2	45-18	39
3	10	4	36-17	34
4	9	5	33-13	33
5	11	5	32-22	31

ХОЛАНДИЯ				
№	В	Н	П	Точки
1	5	3	82-24	57
2	5	5	90-20	53
3	8	5	50-32	50
4	7	6	73-24	49
5	10	5	49-19	48
6	5	5	53-33	45
7	8	11	49-43	38

ЕВРОПА: 16 ИЛИ НИКОИ!				
№	В	Н	П	Точки
1	3	5	56-29	39
2	3	7	58-29	33
3	6	6	35-29	30
4	7	8	37-38	27

И все пак заседанията на Изпълкома на ФИФА, които ще предшествуват тегленето на жребия, ще бъдат твърде ожилени. Шестнадесетте места във финала са вече твърде малко при рязко увеличен брой на кандидатите и повишените претенции на континенталните конфедерации. А това предполага големи дискусии. Този път трудностите ще дойдат и от двете основни средища на футбола в света — от Европа и Южна Америка, чиито представители съвсем нямат намерение да се задоволят с онова, което са имали досега. Ето впрочем техните становища...

ЕВРОПА: 16 ИЛИ НИКОИ!

Президентът на УЕФА Густав Видмеркер изглежда решен на голяма борба за запазване мястото на Европа в световния футбол. Ето неговото мнение по най-важните въпроси пред (може би...) решителната дата за влиянието на „стария“ континент в световен мащаб...

— Какво Ви прави така неспокоен преди тегленето на жребия!

— Мога да посоча ред причини, за да отговоря на този въпрос. Ще дам оба че само един пример. Засега промяната на правилата във футбола ставаше с ре

швещание на Южноамериканската Футболна конфедерация. Този орган, който по своята същност е това за Южна Америка, което е УЕФА за Европа, изработи програма за действие през близките изколко години. Нейните основни пунктове са:

* Да се води упорита борба за включване на 4 южноамерикански представители (единият от тях ще е световният шампион Бразилия) във финалния кръг на световното първенство през 1974 г. в ГФР.

* На конгреса на ФИФА през 1974 г. в изборите за председател на Международната футболна федерация да бъде предложена кандидатурата на Жоан Хавеланж — дългогодишен председател на Бразилската спортна конфедерация.

И двете решения не са никак изненадващи, като се имат предвид събитията от последно време. Южноамериканците изтъкват, че въпреки нежеланието на сър Стенли Роуз да напусне своя пост като председател на ФИФА, през 1974 г. той ще бъде вече 80-годишен и е време да бъде сменен с по-млад и енергичен ръководител, какъвто безспорно е Хавеланж. Вторият им довод е, че откакто съществува ФИФА, нейните председатели винаги са били европейци...

— Колко според Вас трябва да бъдат представителите на Европа в следващото световно първенство!

— Девет от 16-те плюс ГФР като организатор на първенството. И това ще бъде признание за Европа, която — вече казах това — представлява 70 на сто от световния футбол. В същото време съществува заплаха, че на Европа ще бъдат предоставени само 8 места плюс ГФР, разбира се, а на Южна Америка ще се дадат четири, между които едно за световния шампион Бразилия. Това ни принуждава да се борим.

— Да се борите, но как!

— Ако европейските федерации са единни, могат — при условие, че им бъдат предоставени само девет места на финалите — всички заедно да се откажат от участие в световното първенство...

ЮЖНА АМЕРИКА: НАЙ-МАЛКО 4!

Горе-долу по време на неотдавнашния извънреден конгрес на УЕФА в Монте Карло, на който бяха взети важни решения за претенциите на европейския футбол в световен план, от другата страна на Атлантика, в Буенос Айрес, се състо

швещание на Южноамериканската Футболна конфедерация. Този орган, който по своята същност е това за Южна Америка, което е УЕФА за Европа, изработи програма за действие през близките изколко години. Нейните основни пунктове са:

* Да се води упорита борба за включване на 4 южноамерикански представители (единият от тях ще е световният шампион Бразилия) във финалния кръг на световното първенство през 1974 г. в ГФР.

* На конгреса на ФИФА през 1974 г. в изборите за председател на Международната футболна федерация да бъде предложена кандидатурата на Жоан Хавеланж — дългогодишен председател на Бразилската спортна конфедерация.

И двете решения не са никак изненадващи, като се имат предвид събитията от последно време. Южноамериканците изтъкват, че въпреки нежеланието на сър Стенли Роуз да напусне своя пост като председател на ФИФА, през 1974 г. той ще бъде вече 80-годишен и е време да бъде сменен с по-млад и енергичен ръководител, какъвто безспорно е Хавеланж. Вторият им довод е, че откакто съществува ФИФА, нейните председатели винаги са били европейци...

Кой е Жоан Хавеланж? Един от най-големите бразилски бизнесмени, който ръководи най-известната в Бразилия транспортна компания „Комета“ с 16 000 работници и чиновници, няколко хиляди автомобили и 300 модерни гаража. Освен това той е директор на банка и на една осигурителна компания. Като ръководител на бразилския спорт се ползува с голяма популярност в страната на кафе то, има влияние и вън от нея. За него казват, че изпълнявайки деловите си и спортни задължения, всяка година прекарва по 600 часа във въздуха — лети от една в друга страна на Америка и от континент в континент (професионалните пилоти имат средно по 1000 летателни часа годишно).

Южноамериканците се надяват, че през 1974 г. кандидатурата на Хавеланж ще бъде подкрепена и от представителите на Средна Америка, както и на това, че Европа няма да бъде единна в тази негласна война. А война ще има — и тя ще започне още идната седмица в Дюселдорф, когато трябва да се съставят квалификационните групи за предстоящото X световно първенство.

И в нея вероятно ще се намесят и другите континенти...

КРАСОТА... ЕМОЦИИ...

Малко са спортовете, които притежават толкова всеобхватно здравно въздействие върху човешкия организъм и личността, както тенисът. Неговото благотворно влияние е всеобхватно.

Тенис се играе предимно на открито. Облеклото е просто, леко, създава добра възможност за контакт със слънцето и въздуха.

В играта има много бягане, свързано с интересни и увличащи перипетии на играта, има емоции и затова неусетно се понасят големи натоварвания.

Дозировката на тези натоварвания може да варира в много широк диапазон. Темпът на играта се определя от двамата партньори според възрастта, силите и възможностите.

Развива еднакво добре всички физически качества: сила, бързина, издръжливост, а също така действа стимулиращо върху много органи и системи на организма и на първо място върху сърдечно-съдовата и дихателната система. Поради това той е отлично про-

филактично средство срещу „модерната“ болест на нашето време — инфаркта.

Продължителната съсредоточеност, едновременната концентрираност и раздвоеност на вниманието и бързата реакция по време на игра влияят благотворно върху развитието на тези качества, необходими в ежедневието трудовата дейност на човека.

В тениса владее кавалерска атмосфера на уважение към противника и добри обноски. Той е отлично възпитателно средство. За това допринасят и мрежата, която изключва непосредствения контакт между противниците, спретнатият бял екип, неписаното правило да се подават топките на сервиращия противник, взаимното доверие при отсъждане попаденията на топките и редица други етични изисквания.

Опасността от травми при тениса е твърде малка. Оттук идва спокойствието по време на игра и голямото нервно и психическо разтоварване след една партия тенис.



СПОРТ
за всички

За поредната игра към корта се отправят другарите Венелин Коцев и професор Мако Даков.



«ЖЪО ДЪО ПОМ»

Така се е наричал прародителят на съвременния тенис. Буквално „жъо дъо пом“ значи игра с ябълка. Френският историк Жьосеран нарича тази игра, завладяла цяла Европа през XV—XVII в., „крал на средновековните невоенни игри“. По площади и панаири през опънатата връв се е прехвърляла топка с гола длан, това са сведенията за играта, достигнали до нас. Окупирана от аристокрацията и затворена в зали, тя почти изчезва през XIX век.

Идва 1874 година, когато английският офицер майор Уолтън Уингфилд създава правилата на една игра, която нарекол „сферистика“. Игрещето имало трапецовидна форма, висока мрежа и едно подавателно поле. Тя бързо се разпространила в много страни. В 1875 г. играта била призната от Мелбърнския крикет-

клуб, а после от всички крикет-клубове в Европа. Същата година се създава комитет, който изработва нови правила, а играта получава името лаун тенис. Мрежата е намалена до сегашната ѝ височина — 91,5 см в средата, — игрището става правоъгълно, а топката се обвива в плат.

В 1877 г. в Уинбълдън край Лондон се организира един международен турнир, провеждан и до днес ежегодно. Той е оказал изключително влияние за техническото усъвършенстване на играта, добива значение на неофициално индивидуално саетовно първенство.

Друго състезание, изиграло изключителна роля за популяризиране на тениса и приобщаването на хората от всички страни, е турнирът за купата „Дейвис“ [неофициално отборно саетовно първенство].

ОТ 75 ГОДИ

Тенисът дойде у нас през заедно с първите дипломирани представители, донесли в България не само новите си документи, но и сини панталони, бели мъхести ракети... През 1933 г. София и първите си червени кортове в Пловдив, Русе, Варна и Елхово вече се „сражават“ открито.

Минаха доста години, дори за забава тенисът се превърнал в емоционален и атлетичен спорт. Нашите кортове постигнаха те си по-значителни успехи. Виза медал от европейското първенство за аматьори, завоевател на Божидар и Матей Пал.

Сега в системата на спортисти у нас играят около 600 души над 700 спортисти се подготвят в физкултурните дружества повече от 1200 абонати — на играта...



ИГРАЙТЕ

ЗА ЗДРАВЕ!

На тенис-кортчето на БСФС и „Академик“, ЦСКА „Септ. знаме“ и „Левски-Спартак“ всяка сутрин още от 6 часа и всяка вечер до тъмно идват и се „сражават“ хора, които никога не са мислили да стават шампиони... Тук можете да срещнете държавни и партийни ръководители, работници и служители, инженери, лекари, артисти... За всички тях тенисът е отлично средство за отморане, начин за възстановяване силите, стимулатор за ползотворен труд.

В непринуден разговор преди поредната партия запитахме неколцина от най-ревностните играчи защо предпочитат именно тенис-спорта.

Засл. артист Видин **ДАСКАЛОВ**:

— Играя за здраве. Но тенисът с неговите богати и разнообразни движения, с многобройните емоции по време на игра е отлично средство за тренировка и нервно-психическо разтоварване, чудесен заряд за труд.

Проф. д-р **Константин АНАСТАСОВ**:

— След изнурителния ден в клиника и лаборатория една игра тенис освежава и възвръща работоспособността, както никаква друга почивка...

Проф. **Константин ПОПОВ**, виолончелист:

— Не забравяйте, че тенис може да се играе до дълбока старост. Аз надхвърлих шейсетте, но пропусна ли ден да не играя, се чувствавам на-

Първите уроци 6-годишният Данчо и неговите другарчета получават от ветерана Д. Вазов

А ето и една крачка към майсторството...

След този мач всички са доволни — и победители, и победени. Професор К. Попов (вдясно) поздравява студента П. Божилков (вляво)



ЛЮБОПИТНО И ПОКАЗАТЕЛНО...

Възползувайки се от ниската мрежа, Спенсър Гор пръв използва в игра ударите от въздуха (волетата) на първия турнир в Уинбълдън през 1877 г. и става първи шампион.

Като противодействие на волетата

всегда прехвърлящия удар — лоб — и печели турнира.

През 1881 г. братя Уилям и Ърнест Решно като контраудар срещу лоба прилагат смача и в продължение на 6 години държат първенството на Уинбълдънския турнир.

Първият шампион на Уинбълдън, представител на бедната класа, е калифорниецът Морис Мен Лукман, наречен „Калифорнийската комета“ заради бързината, нападателят стил на игра и излизането му на мрежата веднага след сервиса.

На финален мач за купата „Дейвис“ между Англия и Австралия Дж.



Парк (Анг) изпълнил неспасяем смач, с който печелел мача. Но Парк отива при съдията и му казва, че при удара си е докоснал мрежата. Точката била присъдена на противника му Норман Брукс, който, възползувайки от този дар, се разиграл и спечелил двубоя. В крайна сметка този мач донесъл купата на Австралия.

В един мач от три сета между любители всеки играч изпълнява средно около 800—1000 удара по топката.

Х. Елзуърт Вайнс, който детронира от тенисния Олимп четиримата

френски „мускетари“ Боротра и Брюноам, и телно силен сервис. Удари при мачбол той ударило сервиса, че Кош видял топката, и чак та обявил резултата, загубил мача.

Една версия обяснява тенис с това, че в Франция, когато тенис в зала само от аристократи, стойността, а следващата топка, да на тогавашни френци 15, 30, 40...

ГОЛЕМИ МАЙСТОРИ

и трудна борба, бизнес и задкулисни сметки



чки италианци напуснали обиколката...

● 1967 г. На Монванту загина англичанинът Том Симпсън. Съобщиха, че е получил слънчев удар. После стана ясно, че истинската причина е безмерно употребеният допинг.

ЖЪЛТАТА ФЛАНЕЛКА

И въпреки всичко борбата за жълтата фланелка продължава. А тя е жълта, защото в „Ото“, организатор на първата обиколка, е печатан на жълта хартия. Така този цвят, печален синоним на булевардната преса, е станал символ на сила и високо майсторство в колоездачния спорт. И не само в обиколката на Франция.

Цанко АЛЕКСАНДРОВ

Еди Меркс такъв, какъвто малцина го познават — у дома със своята дъщеря Сабрина. Но това се случва рядко — професионалният колоездач е наистина роб на своите договори — той слеза от велосипеда, качва се на само лег или кола, за да стартира отново...



НИКОЙ НЕ ОБИЧА КОЛЕЛОТО КАТО НЕГО

Французите помнят Бобе и Анкетил... Италианците все още живеят със спомените за Копи и Бартали. Но и „петлите“, и „адзурите“ сега нямат „ас“ като Еди Меркс — първия белгиец, спечелил в един и същ сезон и обиколката на Франция, и обиколката на Италия.

Наричат Меркс „свръхколоездач“, „суперспортист“. И въпреки че е на истина колоездач-чудо, в неговите успехи няма никаква тайна. Снажен (висок е 180 см), широкоплещест, той има всичко, за да побеждава. Майстор е на индивидуалната езда

— обикновено тя му носи солиден аванс от бяганята по часовник; големите наклони не го затрудняват, напротив — много често точно там той кове своите успехи. И нещо друго — Еди Меркс може би повече от всички свои предшественици е представител на остро атакуващия стил в колоезденето.

— Разликата между Еди и мен — каза след първия етап на тазгодишната обиколка на Франция известният Анкетил — е, че той обожава атаката. Аз залагах на защитата...

Наистина Меркс е непримирим във всеки момент на състезанието. Какъвто и да е класирането му. На миналогодишната обиколка той отклонил всички съвети на своя технически директор да не рискува, след като веднъж облече жълтата фланелка. — Сега съм на 25 години и трябва все още да мисля за своето име... — казал той.

Преди около месец, на 17 юни, Меркс навърши 26 години. И все още остава верен на себе си. Той започна обиколката на Франция, като облече жълтата фланелка още в първия ден...

А наред с това Меркс подготвя изключително грижливо всяко свое участие. Журналистите бяха учудени, когато дни преди старта той вече знаел безпогрешно целия маршрут, знаел неговите възлови места, „точките“, където може да бъде решен 20-етапният спор. Със същата грижа той подбора и съотборниците си (Меркс върти сега педалите с цветовете на италианската фирма за сапани „Молтени“, а неговите съотборници са... осем белгийци и един холандец), иска много от тях, но винаги намира начин да ги възнагради.

Най-добър спортист в света през 1969 г., победител във всички големи състезания, в които е участвал, Меркс все пак не е непобедим. Достатъчно е да споменем, че през миналата година той бе едва 29-и на световното първенство, че на тазгодишния шампионат на Белгия бе пети — на 3,10 мин. след шампиона Ван Спрингер... Но неговите загуби все пак са изключение. И инакче не може да бъде. Защото, както твърди неговата съпруга Клодин, „никой не може да бъде“.

ГРЕГАР — така наричат във Франция носачите на вода. В колоезденето грегари са състезателите, чието основно задължение е да помагат на „големите“, на звездите в своя отбор. А йерархията във всеки отбор е точно определена — ако се провали № 1, помага се на № 2.

И грегари трябва да пазят водата и храната си за „аса“, да парират атаките на неговите съперници, да му помагат, когато изостане. И едва тогава да мисли [ако може...] за себе си.

Ето и „кампюнистимо“ Фаусто Копи не може без грегари. Снимката е от 1951 г.

Жак Анкетил и сега е в колоната. Всеки ден той отговаря на въпросите на читателите на в. „Експр“. Попитаха го дали Меркс може да носи фланелката от първия до последния ден, както веднъж бе сторил самият той:

— От такава победа обиколката само губи — отговори Анкетил.



... И СПОРТ

... иначе маршрутът, както казва Меркс, е страшен. За 20—22 дни колоездачите трябва да преоделят хиляди километра, да преодолеят десетки големи височини — например Сан Бернар е само с метри от нашия Мусала, прохода в Турмале е непрекъснато остро изкачване в продължение на 32 км, при Ванту и Пюи дьо Пом наклонът достига до 15—20 на сто метра.

Такава обиколката признава само истинските колоездачи, големи спортисти. Могат да победят само онези, които мислят като големите грегари на обиколката:

Жак Бобе: „Второто място никога не ме интересува!“

Жак Вието: „Един Вието никога не отказва!“

Жак Кюблер: „Победата е по-трудна, когато е по-трудна!“

Фаусто Копи: „Пасивните не могат да бъдат спортисти!“

Жак Анкетил се закачи, че ще намери в обиколката на Франция толкова много никой не в направил. И в състезанието пет пъти, от 1961 до 1964 — по-малко.

... победи са наистина трудни. Много преминават и през много допрепятствия. Понякога те дори губят.

... Италианците Бартали и Копи победиха по два пъти в обиколката на Франция (Бартали участва в последен път, когато бе на първо място, а между двете му победи преминаха от 10 години!), преминаха през връх Аспен. Тогава Бобе съборени от велосипедистите не могли да...

Артур Еш



Името на 28-годишния американски тенисист Артур Еш често се комбинира с прилагателното „първият“. И наистина той е първият чернокож спортист, постигнал успехи от такъв мащаб в един чисто „бял“ спорт, какъвто с тенисът, първият чернокож член на отбора на САЩ в турнира за купата „Дейвис“. През последните години Еш имаше забележителни постижения върху корта. През 1968 г. бе полуфиналист в Уимбълдън, спечели турнира във Форест Хилс и имаше най-големи заслуги за това, че купата „Дейвис“ се завърна в САЩ. После стигна до полуфинала в Уимбълдън и Форест Хилс, спечели индивидуалните си игри във финала за купата „Дейвис“ срещу румънците Цирик и Настасе. Миналата година спечели открития турнир в Австралия и отново беше безпогрешен в борбата за купата „Дейвис“.

Но Артур Еш не е известен само със спортните си успехи. Той е един от спортистите, които открито и последователно се обявяват против расизма в своята родина САЩ и изобщо в света. Не случайно и трите му опита

да получи виза за Южноафриканската република останаха безуспешни. Във връзка с това представител на правителството на ЮАР заяви, че Еш е нежелателно лице, тъй като през 1968 г. е подписал едно писмо, насочено срещу тая страна. За какво става дума?

Тогава, в навечерието на олимпиадата в Мексико, Артур Еш заедно с редица други знаменити чернокожи спортисти — баскетболиста Уилт Чембърлейн, бейзболиста Джим Буутън, лекоатлетите Лий Евънс, Томи Смит и Джес Карлос — сложи подписа си под призива за изхвърляне на ЮАР от олимпийското движение...

„Когато чувам — заявява Еш, — че страните Съветския съюз или Индия се обявяват срещу расовата дискриминация в някакви състезания, винаги се присъединявам към този протест.“

А за да научите какво мисли Еш за себе си и за някои от най-парливите въпроси на нашето време, ето ви в съкратен вид едно интервю с него, публикувано във френския седмичник „Спорт“:

— Как започнахте да играете тенис?

— Живеех в Ричмонд, във Вирджиния. На 10 метра от къщата ни имаше 4 обществени корта. Започнах да играя на 7-годишна възраст. Отначало се състезавах в едно дружество на цветнокожи тенисисти. Бързо взех да побеждавам всички. На 17-годишна възраст бях шампион и сред мъжете. Тогава започнах да се състезавам в турнири с бели.

— И как ви прие?

— Като курюзи, защото бях единствен.

— Как мина следването ви в университета?

— Учех търговия в Лос Анжелос. Това бяха четирите ми най-добри години... В родния Ричмонд всичко беше разделено, там сег-

регацията е пълна. А при по-раншните и сегашните си пътувания виждам, че преградите от всякакъв вид трябва да бъдат забравени... Преди 15 дни бяхме в Техеран, където живеят мюсюлмани, сега тук сме в католическа страна, след седмица ще бъдем другаде. Не бива всичко да се дели на категории.

— Но вие смятате себе си за американец?

— Защото съм роден там. Както и вие сте французи, защото сте родени в тая страна. Аз съм американец, но обичам света.

— Когато чернокожите атлети от САЩ смятаха да бойкотират олимпийските игри в Мексико, вие ги подкрепихте...

— Бях съгласен с тях. Търсех начин да кажа, че не харесвам това, което става в САЩ. Ако аз „шукотирам“ нещо, не би имало никаква полза, защото съм сам. Ако не играя, САЩ пак ще имат силен отбор. В атлетиката не е същото — чернокожите са най-добрите и са твърде много в американския отбор.

— Как приехте демонстрацията на Томи Смит и Джон Карлос върху подиума в Мексико?

— Одобрих я. Те носеха фланелките на американския отбор и не казаха: „Не искам да бъда американец.“ Черните им ръкавици искаха да кажат: „Аз съм американец, но... искам да бъда 100 процента.“

— Какво е отношението ви към расовия проблем в САЩ? Умерено ли?

— Няма как да е умерено. Това е противоречие с факта, че съм чернокож. През следващите десет години расовият проблем още повече ще се изостри. Защото сега нещата са на повърхността...

— Как виждате бъдещето си, след като се разделите с тениса?

— В него ще има твърде много политика...

КОГАТО ВОДАТА КИПИ...

Слаломът и спускането се практикуват не само със ски на краката, но и с лодка. Това е един раздел на гребния спорт (кану-каяк), който е почти непознат у нас, но се ползва с голяма популярност в ГДР, ГФР, Чехословакия, Франция, Австрия и редица други страни. По-миналата седмица в Мерано (Италия) се състоя XII световно първенство по гребен слалом и спускане. Участваха 357 спортисти (между тях 61 жени) от 21 държави. Най-голям успех постигнаха представителите на ГДР, които спечелиха 8 от раздадените общо 20 златни медала. При това те се състезаваха само на слалом, тъй като тая дисциплина е включена в програмата на олимпийските игри в Мюнхен и догодина там ще бъдат излъчени първите олимпийски шампиони.

Какво представляват състезанията по гребен слалом? Представете си кипяща планинска река — ред прагове, водовъртежи, места с обратно течение при крайбрежните плитчини и всевъзмож-

ни други изненади, които неравно то дъно сервира на спортистите. На възбета, опънати над реката, са окачени колове с дължина до 1,5 метра и дебелина от 3 до 5 сантиметра. С тях са обозначени вратичките, през които трябва да се премине. Броят на вратичките по трасето е не по-малко от 15, а дължината на състезателното разстояние обикновено не надвишава 800 метра. Вратичките са по мерирани и трябва да бъдат преминати в означената последователност. Освен номера край някоя от тях е окачена и буквата „Р“. Това означава, че преминаването през тая вратичка трябва да стане на... заден ход. В борбата с неспокойната вода е нужна не само сила, но и голямо техническо умение при насочването на лодката спрямо течението, за да бъде изминат слаломът за възможно най-късо време. Състезателите правят по две спускания, като за класирането се зачита по-доброто от тях. Към времето в секунди се прибавя общият брой

наказателни точки, присъждани за изпускане или неправилно преминаване на вратичка (докосване на кол с лодката с гребло или с тяло). Това е в най-общи линии състезателният правилник. Лодките

тезания по слалом и спускане, се градират с цифрите от 1 до 6. Цифрата 6 означава максимална трудност, с други думи, че реката е почти „неплавателна“. Международните състезания по спуска



те от типа „каяк“ са единични (мъже или жени), а от типа „кану“ — единични (мъже), двойни (мъже) и смесени (мъж и жена). Има и отборни състезания на слалом: стартират едновременно три лодки от един и същ тип, хронометрите се пускат при тръгването на първата лодка и се спират при пристигането на последната, като към това време се прибавят наказателните точки за грешките, допуснати от трите лодки.

Естествено тук се използват лодки с усилена конструкция, малко по-къси и по-широки от лодките при състезания на бързина в спокойна вода. Това важи особено за спускането, където бързината е значително по-голяма, а естествените препятствия по пътя на спортистите — много повече. Според бързината на течението и силността на препятствията пла-

не обикновено стават в реки с трудност 3. На световното първенство в Мерано например мъжете се спускаха по трасе с дължина 8 километра и разлика във височините 42 метра, а скоростта на течението беше 22 километра в час.

При състезания по спускане, а в някои случаи и по слалом организаторите задължават състезателите да се екипират с каски и спасителни пояси или жилетки. Но тия дисциплини съвсем не са толкова трудни и опасни, както може да се помисли на пръв поглед. Трудно е да се достигнат върховете на спортното майсторство — както в във всеки спорт. А за познаването с основните технически съществени стъпки за сравнително кратко време, след което всеки може да черпи здраве и удоволствие от тия емоционални спор-



ПАНОРАМА

С цената на много средства — мн. проспекти, макети и... красиви монстратории — амстердамската ФРАИ спечели борбата със седемте конкуренти и си осигури правото да построи спортните съоръжения в реал, където през 1976 г. ще се състоят XII летни олимпийски игри. Предварителните проектно-сметни документи за целта ще са на стойност около 500 милиона долара. Общата гордост канадците говорят за тралното съоръжение — олимпийски стадион, наричан от тях „осмото на света“. Той ще побира 55 хиляди зрители, но в случай на нужда посред подвижни трибуни капацитетът може да се увеличи до 80 хиляди. Главната „атракция“ на стадиона — подвижният му покрив, монтиран върху плъзгаща се конструкция, ще се при неблагоприятни атмосферни условия ще се покрива цялото място. Това наистина ще е придо от голямо значение за една страна — Канада, където климатът е твърде суров. Засега обаче не е ясно къде — откъде ще дойдат тия 500 милиона долара, необходими за построяването на стадиона и останалите съоръжения. Правителството мисли за помощта на Монреал — също...

Неотдавна някои чуждестранни графини агенции разпространиха информацията, че Бразилската спортна конфедерация е връчила на ФИФА специална па, изработена от 5 килограма чиния, чиято стойност се изчислява на пет долара. Всъщност става дума за предложение от бразилските да бъде създадена такава купа, която да носи името на сегашния председател на ФИФА — Кула „Сър Роуз“. Това предложение влиза в противоречие с решението на конгреса на ФИФА в Мексико, според което датата на шампиона в бъдещите първенства няма да носи името на личност, а ще се нарича с името на купата на ФИФА. Както е известно, преди известно време с конгрес на ФИФА избран идеиният проект за тая купа, но той още не е публикуван. Предлагането на бразилците срещнато с изненада, но сега до формираните среди виждат в него своеобразен тактически ход. На конгреса на ФИФА през 1974 г. в Дюселдорф при изборите за председател на международната футболна федерация южноамериканските страни ще имат кандидатурата на Жоан Хавиера, сега председател на Бразилската футболна конфедерация. Бразилците ще оттеглянето на 70-годишния Роуз ще стане по-лесно, ако им останат свързано с най-силния трасе световния футбол.

Батутът, който съвсем доскоро СССР бе разнородност на акробатите, получи право на самостоятелно учредителна конференция в Москва. Решението да се основе нова обща федерация — Федерацията на СССР по батут, — с което бразилците федерациите по отделните спортове Съветския съюз става 51. Предвидената федерация да стане член на Международната лига по Понастоящем секции по тая спортна дисциплина в 96 града на СССР.

Националният отбор по хокей на Швеция има нов треньор — двукратен канадец Бил Харис, доскоро професионален хокеист в своята родина. Той има съвсем кратка треньорска практика и се е занимавал с подготовката предимно на А отбори, но шведските специалности дават в негово лице треньор с висока квалификация и богат опит като треньор и в своето назначаване на мястото на треньор на Арне Стрьомберг, който наставник на „Трес Крунур“ в Швеция е женен на 11 години е реакцията на убедителните игри на отбора в двукратното световно първенство.





ОЛИМПИЙСКИЯТ ОГЪН МИНАВА ПРЕЗ БЪЛГАРИЯ



Един календар на Организационния комитет на XX олимпийски игри отбелязва точно дните до откриването на олимпиадата. Към днешната дата остават 410 дни до възвращащия ритуал, когато в Мюнхен ще лумне олимпийският огън — символ за мир, разбирателство и дружба.

Новината, че олимпийският огън ще премине идущата година през нашата страна, ни накарва да припомним традицията на този ритуал. Той датира от древността, когато в местността Олимпия при откриването на олимпиадите се е палел огън пред олтара на Зевс, за да се оповести прекратяването на войните и започването на мирната спортна борба.

В модерните олимпийски игри за първи път е запален огън на XIII олимпиада през 1928 г. в Амстердам в специален жертвеник над ма-

ратонската врата на стадиона. Символичната връзка с местността Олимпия се осъществява едва през 1936 г. Тогава първата страна, през която е бил пренесен олимпийският огън след родината на древните и съвременните олимпиади, е била България.

Олимпийският огън се запалва при голяма тържественост в местността Олимпия с помощта на специално огледало, в което се отразяват силните слънчеви лъчи. Ритуалът се изпълнява от актриси, които пресъздават образите на богините от храмовете на Зевс и Атина Палада, асистирани от девойки в древни туники. Те предават огъня на изтъннат гръцки атлет, който поставя на чалото на щафетата до олимпийския град. Атлети, ездаци, колездачи, гребци и други спортисти предават щафетата с олимпийския огън през села, градове и страни до олимпий-

ската столица, като се устремват по различни континенти огънят с кораби и самолет. По олимпийски огън по пътя минава през Атина, Италия, Мексико премина океана с пътя на Христофор Колумб.

Идущата година, в началото на XX олимпиада, се пали огънят да премине през Гърция, България, Румъния, Югославия и Австрия до Точният маршрут през нашата страна още не е определен, но е вероятно той ще бъде красивото ни Черноморие.

Ешуа А.

НА СНИМКАТА: Ритуалът на палването на олимпийския Олимпия.

НА ТРИ БАЛКАНИАДИ

През изтеклата седмица с оптимизъм проследихме три участника на български спортисти в Балканския игра. Те ни донесоха интересно настроение.

Вашите шахматисти ни донесоха интересно настроение — за първи път заеха второ място на Балканския игра, а по само поради това че Румъния — първенецът, бе играва по-успешно срещу другите. Иначе точките бяха равни (16:16 т.), развен бе и резултатът от прекия двубой България—Румъния (3:3). Може ли да искаме повече? На

ве (срещу Албания 4:2 и срещу Югославия 7:4), но... Начало то бе фатално — пристигнал в последния момент на мястото за игра, още неотпочинал и неспири викнал с обстановка, той игра предпазливо срещу румънските младежи и завърши 0:0. В последния мач срещу Гърция, когато му бе нужна само победа, за да възтържествува, не се реши на смело действие и... отново 0:0. Това ни огорчава. От младежите очакваме твърдост, непреклонност, устрем за победа във всяка среща!



шите се стремяха към повече, срещу Румъния в последната среща те играха с голяма амбиция, остро, с рискове. В тази борба обаче пак изневериха нервните на Радолов, а и Пъдевски, който, изглежда, не бе във форма, записа втора загуба... Но този дух на борба и непримиримост — той е най-ценният, повече, отколкото благоприятният спортен резултат. Да отбележим още, че Трингов, Попов и Пеев бяха с най-добър резултат на своите дъски (II, III и VI).

Младежният ни футболен отбор, жакар и непобеден, отстъпи първото място на домакините в Атина. Той демонстрира добър футбол в две от срещите, в които вкара и много голо

Неприятно бе да научим, че нашите тенисисти пак заемат задни места в балканиада. Но всъщност можехме ли да очакваме много повече, като знаем високата позиция на Румъния и Югославия в световния тенис?... Все пак, все пак! Нали в миналата балканиада на шите жени бяха по-напред. Сега ни зарадва до известна степен само Генов — нашият шампион, който в някои тежки двубои с големи майстори се държа твърде добре. Но явно нужно е работа на по-широк фронт, по най-съвременен начин, за да се осъществи подем в нашия тенис, да разчитаме на успехи в големите международни срещи...

НА СНИМКАТА: Гросмайстор Г. Трингов

МАЦДОРФ НЕ ЗНАЕШЕ, ЧЕ Е РЕКОРДЪОР

Рекордът дойде наистина като гръм от ясно небе. В космическите владения на Брумел, покорени от изключителния съветски атлет още през 1963 г., дръзваше да навлезе само Ни Чин-чун. Но неговите 229 см не могат да бъдат признати за световен рекорд, тъй като КНР не членува в Международната федерация по лека атлетика...

И изведнъж на сцената излезе Патрик Мацдорф. Роден в Уисконсин на 26 декември 1949 г., младият състезател трябваше дълго (трябва и сега!) да преодолява съпротивата на своя баща, отявлен враг на спорта. Но „Пат е упорит като магаре“ (това са думи на директора на колежа, в който учи сега!). И той постигна своето.

Цели две години (от 1967 до 1969 г.) Мацдорф играел едновременно баскетбол и тренирал бягане с препятствия и скок на височина. В края на този период той бе едва на... 109—128-о място в световната ранглиста с 209 см. Впрочем на студента по математика съвсем не предаждаха блестящо бъдеще — считаха, че неговият коремнопрътъркающ стил не е достатъчно перспективен.

— Сега поне никой няма да ми говори колко лошо скачам, колко лош е моят стил — каза с удовлетворение Мацдорф, защото преди това служеше за пример как... не трябва да се скача.

До срещата със СССР преди десетина дни, когато за пръв път бе повикан в сборния отбор на САЩ. Мацдорф показва сравнително бърз напредък: 1966—183, 1967 — 198, 1968 — 201, 1969 — 209, 1970 — 216, 1971 — 218 (в зала — 221 см). И въпреки това постижението му в Бъркли бе изненада. На срещата СССР — САЩ той преодоля от първи опит 205, 210 и 215 см, прелетя на втория си опит над 218 и 221 см, когато си осигури победата, стана рекордьор на САЩ с 225 см, преодолен след един неуспех, и постигна 229 см на трети опит.

... А Мацдорф не знаеше, че е световен рекордьор. Цели 6 минути, докато традиционно много възклицания в САЩ съди проверяваха височината, той мислеше, че е преминал само 228 см...

Рус, хармонично развит (висок е 190 см и тежи 79 кг), 21-годишният Мацдорф е твърде определен в плановете си — на 21 август т. г. той ще се жени, а по-късно ще започне подготовката си за олимпийските игри в Мюнхен.



НОВО! НОВО

В „СПОРТ ТОТО 1“
ПРЕЗ ЛЯТНАТА ПОЧИВКА
КАКТО ЗА УЧАСТНИЦИТЕ
НА ФУТБОЛНИТЕ ОТБОРИ
ДО ЗАПОЧВАНЕТО
НА ПЪРВЕНСТВОТО
„СПОРТ ТОТО 1“
ПО
ЖРЕБИЕ
ИНТЕРЕСНО И ЛЕСНО
КАКТО ЗА УЧАСТНИЦИТЕ
В „СПОРТ ТОТО 1“,
ТАКА И В „ТОТО 2“
ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПЕЧАЛБИ
ВЪВ ВСЕКИ ТИРАЖ
ПО 12 000 ЛВ

Старт

ЗАБАВНИ МИНУТИ

ИГРИТЕ И ХОРАТА

Игрите и състезанията, наричани днес спортни, са се родили заедно с нас, хората. За спортната победа са се борили нашите прадеди, нея ще си оспорват и нашите внуци.

На всички ни е известна в общи линии историята на най-висшата изява на човешките достижения в областта на физическата култура — олимпийските игри. Но в древността е имало и други игри, за които накратко ще ви разкажем.

ИСТМИЙСКИТЕ ИГРИ

В Гърция те били на второ място по масовост и значение след олимпийските игри. Организирали се в чест на морския бог Посейдон в Коринтска Истмия — на провлака, свързващ континента с Пелопонес. От 582 г. пр. н. е. придобиват общогръцко значение. На всеки две години атлетите тук се състезавали в пентатлон (петобой), в гребни и плувни състезания, участвували в музикални конкурси.

ПИТИЙСКИ ИГРИ

Наричали ги още „делфийски“, защото местонахождението им било до храма на Делфи. Това са игри, посветени на Аполон. Отначало обхващали музикални състезания, но в 586 г. пр. н. е. се възвещат гимнастически упражнения и надбягване с двуколки. В тях участвували и младежи и девойки.

НЕМЕЙСКИ ИГРИ

На всеки две години (от 573 г. пр. н. е.) в Немеиската долина край Аргос се провеждали немеиските игри, които приликали много на питийските, но били посветени на Зевс.

ХЕРАЯ

Игри, посветени на Хера. В тях участвували само девойки. Програмата се състояла от една дисциплина: надбягване на 3/4 от дължината на стадиона — около 160 м. Състезателките били разделени на три възрастови групи. Периодичност — на всеки 4 години.

НЕПТУНОВИ ИГРИ

Тяхното създаване се губи в една легенда. Ромул и Рем, току-що основали Рим, виждали как жителите на града — само мъже — се измъчвали от отсъствието на жени. Съседното племе сабини отказвало да дава съпруги за римляните. Тогава Ромул и Рем организирали игри (около 750 г. пр. н. е.), на които поканили своите съседи заедно със семействата им. В самия разгар на състезанията римляните отвлекли най-хубавите от своите гостенки и ги направили свои жени. Когато сабините тръгнали на война, жените застанали между двете армии и не дали да се пролее кръвта на техните бащи, братя и мъже.

ГЛАДИАТОРСКИТЕ ИГРИ

Те се разпространили в Римската империя, но не и в Гърция. Гладиаторите се избирали между робите, военнопленниците и от някои бедняшки слоеве на свободното население. Обучавали ги в специални школи за единоборство или масова битка. Битката се водила до смърт. Тези жестоки зрелища протичали на площадите, а по-късно — в специални амфитеатри и циркове. Гладиаторските игри били официално забранени в началото на IV век.

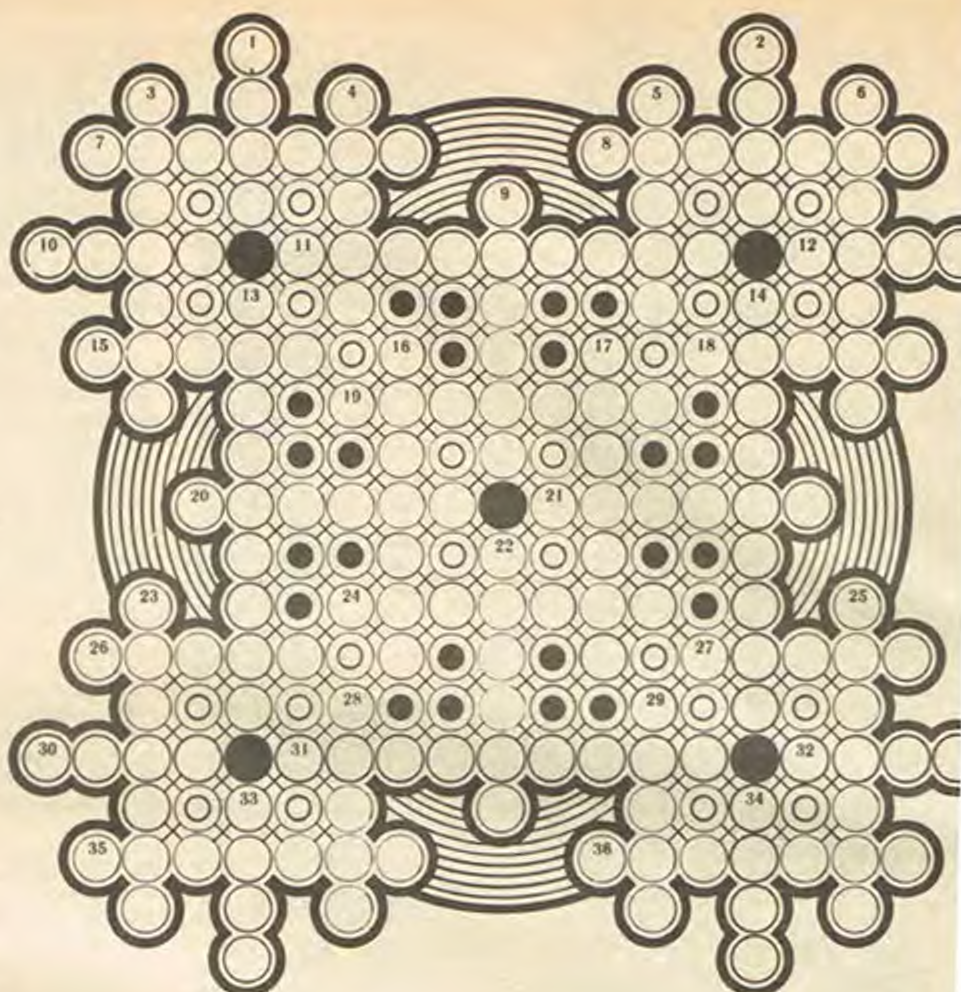
Николай КИРОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРРАВНО: 7. Състезателна пътека. 8. Лекоатлетическа дисциплина, бягане на дълги разстояния. 10. Лекоатлетическа дисциплина. 11. Отбор от „А“ РФГ. 12. Гимнастически уред. 15. Край на спортно състезание. 18. Наш футболист. 19. Водач на спортен екип. 20. Състезатели. 21. Известен съветски хокеист. 24. Вид летателно тяло. 26. Чехословашки футболен отбор. 27. Отборът южната „Б“ РФГ. 30. Вид състезателно бягане. 31. Вид колоездачно състезание. 32. Шахматен термин. 35. Тежко състояние, в което е изпаднал даден боксьор. 36. Тактически вариант в шахматната игра.

ОТВЕСНО: 1. Хокейно пособие. 2. Лекоатлетическо съоръжение. 3. Съветски гимнастик. 4. Туристическа дисциплина. 5. Австрийски футболен отбор. 6. Наш център на зимните спортове. 9. Известен кипърски футболен отбор. 13. Разред в борбата и бокса, разделяме състезателите по тегло. 14. Вид спортист. 16. Презимето на известна наша състезателка по мотоспорт. 17. Вещество, използвано за импрегниране на туристически обувки и за намазване на скиите. 22. Презимето на многократен участник в нашия юношески национален отбор по футбол. 23. Известен наш национален състезател по футбол, сега треньор. 25. Дългогодишен участник в състезания по леден вид спорт. 28. Стил в плуването. 29. Отбор от северната „Б“ РФГ. 33. Център на група. 34. Прибор, използван при борбата бокса.

Съставил: Константин РОПОТАМСКИ



БОРИС ДИМОВСКИ ни показва:
 Каква трудност може да изникне при изпълнение на дълга.
 Какво да правим, докато чакаме...
 Как да отидем на море без откъсване от производството.
 Как да поставим по най-сериозен начин исканията си.



НЕВЕРОЯТНО ВЕРОЯТНА ИСТОРИЯ

ФЕИЛЕТОН

Ръководството на секцията се събра и отчете: 1956 година се оказа плодотворна година за заводските атлети. Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова завоюваха първо място на международните състезания и достойно представиха колектива. Взеха се решения за масовизиране на леката атлетика за нови, още по-големи успехи.

През 1961 г. ръководството на секцията се събра и отчете, че мерките за масовизиране на леката атлетика са дали добри резултати. Но е необходимо още по-голямо внимание към младежите, за да могат да израстват те и да стигат върховете на спортното майсторство.

Отчетено бе, че Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова отново представиха достойно колектива, като в републиканските състезания заеха първите места.

През 1966 г. при голям ентузиазъм бе отчетено, че в секцията вече мленуват почти всички младежи и девойки от предприятието. Това беше голям успех за леката атлетика и се дължеше на упоритата работа на ръководството.

Отчетено бе, че Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова са се представили отлично в зоновите състезания и са защитили достойно честта на колектива.

През 1971 г. тържествено бе чествуван 15-годишният юбилей на секцията. Отчетени бяха големите успехи в областта на високото спортно майсторство и масовизирането на леката атлетика. Посочени бяха победите в международния шампионат през 1956 г., републиканските титли през 1961 г., успехът в зоновия шампионат през 1966 г. и последната радостна вест — победата на Тодоров, Млекар, Бойковски и Петрова във вътрешнозаводския шампионат по лека атлетика.

Начертани бяха светлите перспективи за бъдещите победи — както в областта на високото спортно майсторство, така и в областта на масовизирането на леката атлетика. Прие се до 1976 г. в секцията да влязат всички младежи и девойки от предприятието...

Борис КОВАЧЕВ

Отговори на кръстословицата от бр. 5

ОТВЕСНО: 1. Нодия. 2. „Инис“. 3. Кел. 4. О(рлин) В(асилев). 5. Ок. 6. „Вакер“. 7. МОК. 8. И(ванка) В(ълкова). 9. Ар. 10. Недев. 11. „Берое“. 13. Ров. 15. Нож. 17. Радев. 19. Венев. 22. Киров. 23. „Лес“. 24. „Ватев“. 25. Лов. 27. Лепик. 28. Милев (Димитър). 29. Колан. 30. Минев. 31. „Рапид“. 32. Перад. 33. Тачев. 34. „Волов“. 35. Зимин. 36. Ценов. 37. „Ботев“. 39. Жеков. 40. Пешев. 42. Делев. 43. Митов. 45. Цолов. 46. „Марек“. 47. Кон. 48. ПЕН. 49. Мърин (Георги). 50. „Канев“. 51. Гелер. 52. Кулис. 53. Пат. 54. Пас. 55. Рали. 57. Туш. 58. Кра. 60. Н(едялка) А(нгелова). 61. Ро. 62. Во. 63. Ов.

ВОДОРРАВНО: 1. Николов (Ст.). 7. „Милан“. 11. Бонев. 12. Каров. 14. „Рен“. 16. Едил. 18. Кок. 20. До. 21. Рис. 22. Калев. 24. „Вележ“. 26. Оя (Бруно). 27. Лидер. 28. Манов. 29. Керес. 30. Митев. 32. Попов. 33. Тилев. 34. В(идин) А(постолов). 35. Залив. 36. Цанев. 37. БОП. 38. Ирак. 39. Жечев. 40. Поли. 41. Ман. 42. Денев. 43. Метод. 44. И(ван) Д(имитров). 45. Цеков. 46. Мишев. 47. (Дан) Колов. 48. (П) Патев. 50. (Ив.) Колев. 51. Геров. 52. „Ка“. 53. Панов. 54. Пенев. 55. Рур. 56. „Ан“. 57. Тал. 58. Ками. 59. Тен. 61. Русев (Юлиан). 63. „Орлин“. 64. „Вашаш“. 65. „Рот вайс“.

7 ДНИ СПОРТ

ЛЕКА АТЛЕТИКА: България (юноши) на 17 и 18 на стадионски в София. По същото време среща и с Турция (научен състав).

ПЛУВАНЕ: Традиционният ту награди на ЦК на ДКМС на във Варна.

ТЕНИС: Републиканско отборенство за юноши и девойки в София.

КОЛОЕЗДЕНЕ: Балканиада и в София.

КАНУ-КАЯК: Републиканско за юноши и девойки на Пловдив.

КОНЕН СПОРТ: Републиканско за юноши от 19 в София.

СТРЕЛБА: Републиканско за юноши и девойки от 15 д в София.

Как изграхме футбол...

Разказ
от Сампе и Госини

Беше на „мястото“ с момчетата от класа: с Жофроа, Алцес, Рюфю, Анян, Клотер, Йоа Мексан. Не помня дали съм ви говорил за нашите момчета, но за „мястото“ ми се струва, че съм ви разказвал. Обикновено закриваха място — пълно с консервени кутини, умрели котки и една кола. Без колелна кастина, но с нея е весело: може да се играеш в кабината, да правиш „ар-р-р“ и да играеш на самолет или автобус.

Но тогава ние дойдохме да играем не в кабината. А на футбол. Алцес имаше топка и ни даде да поиграем само при условие, че никой ще бъде на вратата, защото е дебел и не обича да бяга, а през цялото време яде. Жофроа, чиято баща е много богат, пристигна като истински футболист — с пълна форма, с кори и с обувки с бутони на подметките. А всъщност кори трябваше да си сложи в той, а всички останали, защото Жофроа, който казва коментаторът на радиото, е „многостъпен играч“. Особено когато е с бутони.

Ние се разпределихме по места, като в истински отбор. На вратата — Алцес, Ед и Анян — в защита (Ед, защото е най-силен в класа и щом трябва — удря веднага по носа, Анян — за да не се мотае из краката; него също всички се боят да го докоснат: той има нокти на носа си и като го докоснеш, веднага започва да реве).

Останалите — в полузащита, с изключение на нас тримата нападатели: Мексан, Жофроа аз.

Всичко беше истинско, само нямаше друг отбор. Никой не искаше да играе против нас, защото в играта на каубои никой не иска да бъде индианец.

А след това дойдох тези от другото училище. Ние с тях не се имаме, защото всички играем в „мястото“ и често идват на „мястото“ и тогава се „нем“, защото ние казваме, че „мястото“ е наше, а те — че е тяхно. Но сега зареждахме.

— Ей, момчета — каза им аз, — искате ли да играем футбол? Имаме топка.

— С вас! Не ме разсмивай! — отговори един кльощав от другото училище, с червени коси, също като на леля Клариса, чиято коси изведнъж почервеняха миналия месец, и мама каза, че са ги почервенили на баскетбол.

— И какво толкова ти е смешно, червено лице! — попита Рюфю.

— Сега, като ти ударя един в носа, изведнъж и на теб ще ти стане смешно — отговори с червените коси.

— Избягвайте се отук — каза един друг кльощав училище, на когото зъбите му стърчаха — Това е наше „място“.

— Никога вече се готвеше да си отива, но ние настоявахме да не се предаваме.

— Баше! — каза Клотер. — А може би е просто се страхувате да играете с нас. Нашият отбор е силен.

— Защо-та, ама че отбор! — каза този с червените зъби и те всички започнаха да се смият и аз също, защото беше смешно. А тогава Ед ударя в носа един малък от другото училище, който стоеше и мълчеше. Но след това се оказа брат на този дългия и заравнената започна всичко.

— А, и удряш още! — каза дългият и Жофроа излезе при кльощавия с лелините Клариса и всички започнаха да се бият един друг. Анян, който плачеше и крещеше, че нокти очила. А след това дойде баща на Ед, който от мен един дебелчък от онова училище каза, че вече е късно и родителите му чакаят по домовете.

— И защо за какво се бихте!

— Защото това, че те се изплашиха да играете футбол — каза аз.

— Каква глупост!

— Казах аз. — С мен, Мексан, който е нападението!

— Попита баща ми. — Аз мисля, че е по-добре да е в защита.

— Попита Жофроа. — Попита баща ми.

— Попита баща ми момчетата. — Съгласни ли сте да играете футбол?

— Съгласни ли сте да играете футбол?

Малкият Николé е един от любимите герои на френските деца, а и на възрастните. Той има много приятели: дебелия Алцес, който много обича да яде, Ед, най-силния в класа, и даже подмазвача и любимеца на учителката Анян. Разбира се, Николé има баща и майка, но той има и други „родители“ — френските писатели и карикатуристи Сампе и Госини.

игрете с моя отбор! Аз ще бъда съдията.

— Добре — отговори този с червеникавите коси. — Ще дойдем в неделя.

Баща ми остана с нас и започна да ни тренира. Той постави топката и вкара гол на Алцес. След това сам застана на вратата и Алцес му вкара гол. Тогава баща ми започна да ни показва как трябва да си подаваме. Той ритна топката и каза:

— Е, Клотер, подай ми топката.

Но топката кой знае защо попадна в Анян, който свали от носа очилата си и захленчи.

— А след това дойде мама.

ше, но затова пък имаше пълна екипировка, което не е без значение за един център-нападател.

3. Мачът започна около 15,50. Още в първата минута при едно спъване пред вратата лявото крило на другото училище изпълни наказателния удар с такава сила, че Алцес беше принуден да направи отчаян скок, за да се предпази от топката, която летеше право срещу него. Обаче голът не беше зачетен, тъй като съдията си спомни, че капитаните са забравили да си стиснат ръцете преди започването на мача.



— Как не те е срам — каза тя на татко. — Изпратих те за момчето, а ти риташ топка. Вечерта изстива.

Баща ми стана съвсем червен. Ние веднага си тръгнахме към дома, а момчетата завикаха:

— Ура за бащата на Николé!

На масата майка ми през цялото време се смееше на татко:

— Подай ми солта, Копа!

Майките нищо не разбират от спорт...

ПЪРВО ПОЛУВРЕМЕ

1. Вчера през деня на игрището на „мястото“ се състоя приятелска среща по футбол между сборния отбор на другото училище и отбора с треньор бащата на Николé.

2. Тъй като отборът нямаше дясно крило и ляв полузащитник, треньорът реши да го ориентира към внезапни и остри контраатаки с тримата нападатели: Николé, чиято буйност можеше да се сравни с темперамента на Копа, Мексан, чиято финтове напомнят Пиантони, и Жофроа, който на никого не прилича-



4. В петата минута, докато в центъра се водеше борба за топката, някакво безпризорно куче изяде закуската на Алцес, макар тя беше обвита в три вестника и завързана с каналче. Това нанесе непоправима морална травма на вратаря, вследствие на която в седмата минута той пропусна първия гол. А в осмата — втория... В деветата минута Ед, който се беше избрал за капитан, посъветва Алцес да играе ляво крило, а Мексан да го замени на вратата.

5. В четирнадесетата минута на терена се изля такаъв пороеен дъжд, че повечето от играчите хукнаха да бягат и на терена останаха само Николé и още един играч от другото училище. През този период в резултата не станаха никакви промени.

6. В двадесетата минута Жофроа с великолепен удар изби топката от нашата половина на игрището. В същата тази двадесетата минута господин Шапо минаваше наблизо на велосипед. Той отиваше да посети жена си, заболяла от грип. От удара господин Шапо загуби равновесие и влезе в двора на господин Шадро, с когото той смъртно враждуваше вече 20 години.

7. Появил се на терена по неизвестен начин, господин Шапо овладя топката в момента, когато трябваше да бъде вкарана в игра, и я разпра с ножа си.

8. След петминутно объркване, тоест в двадесет и петата минута, мачът продължи с консервена кутия, заменила топката. В двадесет и шестата, двадесет и седмата и двадесет и осмата минута Алцес проби към вратата и с неотразими удари заби три гола. [Практически е невъзможно да се отнеме от Алцес, който играе с бутони, кутия за консервиран грах даже когато е празна]. Отборът на Николé излезе напред с 3:2.

9. В тридесетата минута един от другото училище донесе нова топка, която вкарахме в игра.

10. В тридесетата минута Николé премина

на свой ред нанесе удар с глава в корема на съдията. Арбитърът със сподаден глас съобщи на двамата капитани, че вече е късно. Както се вижда, и дъжд може би ще завали и изобщо най-добре е да се отложат другото полувреме за следващата неделя...

ВТОРО ПОЛУВРЕМЕ

1. В резултат на продължилия цяла седмица телефонен обмен на мнения между бащата на Николé и останалите бащи на играчите от неговия отбор съставът на последния беше чувствително изменен. Малко преди началото на второто полувреме всички бащи (Николé, неговите приятели и тези от другото училище) в пълен състав пристигнаха на „мястото“.

2. На терена се чуваха гласовете само на бащите. Това дезориентираше играчите. В първите минути не се случи нищо съществено, ако не се смята „сватбарският“ удар на Рюфю в гърба на бащата на Мексан и удара в тила на Клотер, получен от баща му за това, че се е разминал с топката. Йоаким, станал на свой ред капитан (беше договорено, че всички ще бъдат капитани за по пет минути) поиска от съдията да изгони външните лица от терена. Клотер добави, че поради контузия в тила не може повече да остане на своя пост. Баща му с голямо желание поиска да го замени. Бащите на тези от другото училище започнаха да протестира и казаха, че в такъв случай те също ще влязат да играят вместо децата си. Обхванати от един и същ порив, бащите бързо-бързо започнаха да свалят от себе си шлифери, палта, шалчета и шапки. След това те се хвърлиха към игрището, заповядаха на децата си да се махнат и да не им се мотат в краката, защото сега те ще им покажат как трябва истински да се владее топката.

3. Няколко минути игра се оказа достатъчна за децата, за да разберат как не трябва да се играе футбол и...

4. ...единодушно решиха да отидат у Кло-

тер да гледат по телевизията спортно предаване.

5. Мачът преминаваше при взаимен стремеж на двете страни да бият колкото се може по-силно топката, за да докажат, че много лесно могат да вкарат гол, ако не е насрещният вятър. В шестнадесетата минута топката излезе в аут между консервените кутини и разните други метални отпадъци. Тя започна да издава страни звуци: издишаше, прободена от една пружина, пронизала я от едната до другата страна.

6. След триминутно обсъждане беше решено да се продължи играта, като се замени топката — защото друга няма — отново с консервената кутия.

7. В тридесет и шестата минута бащата на Рюфю, който играеше защитник, спря кутията, летяща към устата му. Тъй като спирването беше направено с ръка, съдията (брат на един от бащите от другото училище) присъди дузпа. Без да се вземат под внимание протестите на отделните играчи (бащата на Николé и всички останали бащи на неговите приятели), дузпата беше бита и бащата на Клотер, който играеше вратар, не можа да хване кутията, а направи само отчаян жест с ръка. По такъв начин бащите от другото училище изравниха резултата — 3:3.

До края на играта оставаха още няколко минути.

Целият отбор на бащите от другото училище премина в защита. Някои от тях скачаха върху кутията с двата си крака и не позволяваха на противника да я овладее. Неочаквано обаче бащата на Рюфю — полицей по професия — се хвърли напред, премина двама от бащите на противниковия отбор, излезе сам срещу вратаря и с неотразим удар изпрати кутията във вратата. Бащата на Николé и бащите на неговите приятели спечелиха срещата с резултат 4:3!

Превод: Николай ПЕЕВСКИ

СЪС СРЕБЪРНИТЕ МЕДАЛИ Левски • Спартак •



Футболистите на „Левски—Спартак“, носители на сребърни медали: седнали — Веселинов, Стоилов, Стоянов, Паиов, П. Кирилов, Котков, Аспарухов, Костов, Цветков; прави — ст. треньорът Йончо Арсов, Павлов, Я. Кирилов, Гайдарски, Каменски, Горанов, Михайлов, Ивков, Аладжов, Жечев и треньорът Василев.

Старт

ЗА
ВАШИЯ
АЛБУМ

ЮНОШИТЕ
В
СИНЬО —
РЕПУБЛИ
КАНСКИ
ШАМПИОНИ

